

Kinas Bælt-og-Vej-initiativ får international konsensus med resolution i FN's Generalforsamling

9. dec., 2016 – FN's Generalforsamling blev enige om at vedtage dokument A/71/9, der opmuntrer alle medlemsstater til at støtte Kinas »Bælt-og-Vej-initiativ« med det formål at styrke udviklingen af økonomien i Afghanistan og i regionen. Desuden opfordrer dokumentet det internationale samfund til at sørge for et sikkert miljø for gennemførelsen af Bælt-og-Vej-initiativet. Det var første gang, at alle 193 medlemmer enedes om at inkorporere Bælt-og-Vej-initiativet i FN-resolutionen efter resolution 2.274, i hvilken FN's Sikkerhedsråd i marts måned opfordrede alle parter til at deltage i dette initiativ.

Bælt-og-Vej-initiativet er således blevet omsat til en international konsensus. Den udbredte accept og støtte, som initiativet har fået, er ligeledes en indikation af, at programmet er fuldstændig i overensstemmelse med FN's principper og mål.

Video: En ny æra for USA: LaRouches Fire Love

10. december, 2016 – Lyndon LaRouches kortfattede 2014-dokument for den politiske strategi, med titlen, »Fire Nye Love for USA's omgående redning: Ikke en valgmulighed, men en uopsættelig nødvendighed!«, skitserer grundlaget for, at

menneskeheden uophørligt kan gøre fremskridt. Ikke flere økonomiske recessioner! Denne video dækker LaRouches 'Fire Love', der har rødder i Alexander Hamiltons originale, økonomiske principper, der skulle lede USA: Glass-Steagall, Stats-bankpraksis (gennem en Nationalbank), udstedelsen af statskredit til forbedring af produktiviteten samt et forceret program for fusionskraft. De betydningsfulde, politiske forandringer, der finder sted i hele verden, inklusive valget af Donald Trump i USA, reflekterer et internationalt skifte, bort fra det transatlantiske områdes nedbrudte og rådne system, og hen imod det spændende, nye paradigme, der kommer fra Kina og Rusland, med økonomisk og videnskabeligt fremskridt. Lyndon LaRouches politik med de »Fire Love« er midlet til at vende det økonomiske forfald omkring, som har fundet sted under Bush' og Obamas præsidentskaber, og slutte os til Rusland og Kina for at udvikle et helt nyt paradigme med samarbejde mellem nationer. Jason Ross fra LaRouchePAC Videnskabsteam (også kaldet The Basement) diskuterer, hvordan vi kan gennemføre LaRouches ideer i USA i dag.

[Se fuld dansk tekst her.](#)

LaRouche PAC Friday Webcast, December 9, 2016

A NEW ERA FOR THE UNITED STATES: LaROUCHE'S FOUR LAWS

– Preface –

The election of Donald Trump was a resounding defeat of the legacy of the past four Presidential terms; and it was no surprise to anyone watching the planet as a whole. It was part of a broader, worldwide repudiation of the prevailing trans-Atlantic paradigm of the US and NATO, in favor of the New Paradigm now taking hold, a New Paradigm being led by China and Russia. Consider the storm of election results worldwide that the US

was

a part of: Think of the Brexit vote in the UK, think of the votes

for President in the Philippines and France, the referendum in Italy, the elections in Bulgaria. The only reason to be shocked

by the Trump election, would be by ignoring the perspective of Lyndon LaRouche that Russia – and in another respect – China, have become the dominant force on the planet.

The truth of the matter is that in spite of Obama's assertions that he has organized the "greatest economic recovery

in modern history," most people's personal experience tells them

otherwise. We see increases in suicides and drug overdoses, stagnant or falling wages, exploding costs for medical care. People also fail to see the advantage of picking a fight with nuclear-armed Russia in order to support and arm alleged "moderate" Syrian rebels in order to overthrow that nation's President.

What Americans want, is a true economic recovery, a real

future, and an end to the state of perpetual war. Like all people, we would like to see a world in which our children and grandchildren are better educated, live longer, and are happier

than ourselves. We want to have a {mission}; a sense of contributing to something thrillingly important and new for mankind as a whole. In that sense, we need a huge leap in productivity, and a renewed sense of the best meaning of that term.

"There's a problem in the United States as such and the

world as such also; and the problem here is, we've got to increase the productivity per capita of the human population. It's not enough to get increased employment; you've got to increase the productivity per capita of the citizen. Without

that, you cannot win."

This short video presentation is about how to accomplish exactly that, and how to think about it. We will present Lyndon LaRouche's economic policy for the nation, what he calls "Four New Laws to Save the USA Now"; and we'll discuss how you can help make it happen.

– Introduction –

What you think you know about economics is probably wrong, and what US "experts" on economics think is {definitely} wrong.

Economy is not about money, about making money. That we humans have an economy in the first place comes from the fact that our minds are capable of discovering principles of nature by which we increase our power to achieve new things in the world. The first great invention of mankind – it wasn't money – it was fire. The use of fire is what separates our species absolutely from all the animals, and it is the basis of the Greek creation story of Prometheus, who, in giving fire to human beings, {created} the human species as being the intelligent, creative, changing species.

Thinking in broad strokes, new types of fire have allowed us to fundamentally change our relationship to the physical world.

In one way, this has been by changing the kinds of materials available and useful to us. Charcoal fires allow us to make

metals from ores. In a second way, the power liberated from the chemical bonds of hydrocarbon fuels created the steam engines of the past, and the internal combustion engines of the present. The potential of nuclear power, with fuel one million times more efficient and energy dense than chemical power, beckons us into the future; allowing for a re-configuration of our relationship to our material surroundings and our access to space. With a plasma torch, powered by nuclear fusion, we would achieve 100% recycling, and we could mine our landfills for resources. At a higher magnitude of power availability, manufacturing reaches a new level. And with plentiful energy, new solutions to water supply become possible. To learn more about these topics, see our videos on the plasma torch and on the fusion economy.

Thinking on such a long-term scale, the factors that truly transform human productivity come into sharper relief. What are we doing today to achieve the next levels of knowledge and physical power? Are we intensely working to achieve nuclear fusion; or are we reverting to the Middle Ages and building windmills? What course are we setting for ourselves? Where are we going? Will we look back in a century, and point to this period as setting the stage for the major breakthroughs that will have defined that coming future world?

At present, there are two main systems in the world: (1) the relatively dying, money-based, depressing trans-Atlantic world

of
the Americas and Europe; and (2) the thrilling potential of a
New
Paradigm launching off from China's Belt and Road Initiative.
The
21st Century Maritime Silk Road links the sea routes
throughout
Eurasia and Africa in a new integrated development. On land,
the
Silk Road Economic Belt presently features six economic
corridors, bringing a new high-tech infrastructure platform
across the Eurasian continent. Together, the full Belt and
Road
Initiative is bringing dozens and dozens of nations into the
largest development program the world has ever seen. And it's
being led by a nation – China – that has concrete plans to
{entirely} eliminate poverty within its borders by 2020. This
is
already rapidly expanding – further agreements with the BRICS
nations and other nations throughout the world are bringing
this
closer and closer to the World Land-Bridge proposal made by
Lyndon and Helga LaRouche, and which has been promoted for
decades.

This concept reaches beyond this planet, up to space,
and to
the Moon. Again, China leads the way, with the first ever
landing
on the far side of the Moon planned for the near future, and
permanent lunar manned bases coming after.

{This} is the future of mankind that the US must join;
and
here's the policy to make that happen:

-The Four Laws –

In June 2014, Lyndon LaRouche authored a document,

"Four New

Laws to Save the USA Now: Not an Option, an Immediate Necessity!"

He wrote:

"The economy of the United States of America, and also that of the trans-Atlantic political-economic regions of the planet, are now under the immediate, mortal danger of a general, physical-economic, chain-reaction breakdown-crisis of that region of this planet as a whole."

To address this collapse of the financial system, as seen in today's banking crises, as with Deutsche Bank, the moneyed interests of Wall Street and London proposed a system of bail-in, of looting and theft; to steal from the economy to support the financial system, creating the effect of further destroying the physical economy and causing an accelerating rate of death. Take as example the situation in Greece, where during this decade, GDP has fallen nearly in half, and unemployment has doubled. Every EUR100Euro the IMF succeeds in cutting from Greek expenses to a 150Euro decline in income. Such are the results of following the economic advice of the trans-Atlantic economic order.

So what do we do? LaRouche points to the needed remedies:

"The only location for the immediately necessary action which could prevent such an immediate genocide throughout the trans-Atlantic sector of the planet, requires the U.S. Government's now-immediate decision to institute four

specific,
cardinal measures. Measures which must be fully consistent
with
the specific intent of the original U.S. Federal Constitution,
as
had been specified by U.S. Treasury Secretary Alexander
Hamilton
while he remained in office:

(1) Immediate re-enactment of the Glass-Steagall law
instituted by U.S. President Franklin D. Roosevelt, without
modification, as to principle of action.

(2) A return to a system of top-down, and thoroughly
defined, National Banking.

(3) The purpose of the use of a Federal credit-system,
is to
generate high-productivity trends in improvements of
employment;
with the accompanying intention, to increase the
physical-economic productivity, and the standard of living of
the
persons and households of the United States.

(4) "Adopt a Fusion-Driver 'Crash Program'." The
essential
distinction of man from all lower forms of life is that it
presents the means for the perfection of the specifically
affirmative aims and needs of human individual and social
life."

We'll cover these Four Laws, these four aspects, and
provide
you with the means to make it happen!

1. Glass-Steagall

Despite chronic lying by Rep. "Bailout Barney" Frank
and
Barack Obama himself, the repeal of Franklin Roosevelt's
Glass-Steagall Act created the conditions for the crash of

2008,

then; and the imminent crash of the entire trans-Atlantic system today.

For the 66 years it was in force, from 1933-1999 – especially up until the 1990s weakening of it – Glass-Steagall kept our financial system stable and laid the basis for physical economic growth unseen by any other nation in the history of mankind. Think of the economic accomplishments by the United States over that period, particularly from 1933 through the 1969 Moon landing.

Glass-Steagall created the ability increase the physical wealth of the nation by strictly separating commercial banking from investment banking and insurance. Under Glass-Steagall, commercial banks took deposits and made loans, thereby allowing idle money to be used by others in the community to engage in productive activity. Under Glass-Steagall, your bank didn't gamble with your paycheck, invest it in securities, lose everything, and then turn to the government demanding a bail-out; leaving the people high and dry.

Since the repeal of Glass-Steagall, we haven't seen any growth of the productive economy, but rather the growth of swindles – of stealing – at the expense of the population. The industrial capacity of our nation, our moral outlook, our commitment to future, have all dwindled to a faint glimmer of their former selves since Glass-Steagall's repeal.

Without the separation between commercial activity and investment activity, banks have transformed into parasites; rather than functioning as Alexander Hamilton intended, when he wrote that "The introduction of Banks â€¦ has a powerful

tendency

to extend the active Capital of a Country. Experience of the Utility of these Institutions is multiplying them in the United

States. It is probable that they will be established wherever they can exist with advantage."

For example, despite Federal Deposit Insurance Corporation

Chairwoman Sheila Bair's testimony that approximately \$15 trillion in bail-outs, loan guarantees, and other government and

Federal Reserve assistance was made available to major banks from

2007-2011, their lending into the real economy kept falling through 2012. That government assistance was used for securities'

speculation, and never left the banking sector to benefit the physical economy.

We must get Glass-Steagall restored immediately. The so-called Too-Big-To-Fail banks are larger now than they were in

2008. They're destined to blow any week. If they blow out now in

an uncontrolled way, the destruction to the physical conditions

of life for Americans, in terms of jobs lost, houses lost, retirement funds lost, the chaotic breakdown of the financial system, will far exceed the crash of 2008, and the image of 1929.

The system {has} to be put under control. Restoring Glass-Steagall today forces Wall Street to reconcile their huge

debts on their own (bankrupting most investment banks, in a controlled and orderly way), and it will free up commercial banks

to act as banks again. {We don't need Wall Street gambling!}

2. National banking

Alexander Hamilton stated in his "Report to the Congress on National Banking": "A National Bank is an institution of primary importance to the prosperous administration of the finances [of the United States], and would be of the greatest utility in the operations connected with the support of the public credit." Secretary of the Treasury Hamilton reorganized the post-Revolutionary War debt of the United States; developing a means of funding it through a series of new taxes. He then set up the Bank of the United States, using the now-stable debt as its primary asset. The bank was able to stabilize the money supply, reduce speculation, and make the needed loans to finance the build-up of the newly unified economy.

After that first national bank was allowed to lapse in 1811, a successful fight was waged to charter the Second Bank of the United States, which functioned from 1816-36, during the presidency of John Quincy Adams; who oversaw extensive investment in canals and transportation, made possible by the national top-down approach. Presidents Abraham Lincoln and Franklin Roosevelt also both applied the principles of national banking. Lincoln, through the issuance of "United States Notes" or "greenbacks" as they were called, and through a series of banking acts, reasserted the authority of the federal Treasury over all the numerous banks in the various states; requiring "all banks

to

purchase United States [Treasury] stocks to hold as securities for their circulating notes." In this way, Lincoln set up a national banking system, even though he was unable to establish a national bank.

Later, Franklin Roosevelt utilized his own approximation of

the National Bank principle, when he converted the Reconstruction

Finance Corporation, created under the preceding Herbert Hoover

Presidency as a means of intervening into financial markets.

Roosevelt converted it into an institution for physical economic

development. Roosevelt's RFC issued the equivalent of \$500

billion (in today's dollars) of credit directed towards specific

employment programs and infrastructure and other development

projects. This credit was repaid both directly, and indirectly:

The increased tax revenue resulting from the tremendous productivity increase brought about by the RFC, would itself have

paid for many of its programs. National banking – this approach

– allows investments whose returns are not made simply through user fees, but through improvement in the nation's overall productive powers.

By making the goal the improvement of national productivity,

rather than turning an immediate profit, the national banking approach allows investments that would otherwise not be made; and

it is absolutely essential today. The need for infrastructure financing today is an order of magnitude beyond what the RFC financed in Roosevelt's time. In addition to our own national

resources, the involvements of the extensive credit facilities of China, as well as its currency holdings (and those of Japan, for example) will be essential for the needed US recovery.

3. Credit for higher EFD

What makes a loan worthwhile? We are {so} far behind, that, for example, a national effort to build high-speed rail would founder for lack of basic building supplies, such as steel. Investments must be directed to where they would be most useful. As a metric for this, consider energy-flux density, an economic indicator used by LaRouche. It is a measure of the intensity of energy flow through the economy, considered at the point of application. For example, contrast the energy required to cut a material with a dull blade versus a sharp one. It actually takes more energy, more effort, to use the dull blade, while the energy concentration in the sharp blade, delivered over a smaller area, is more effective and requires less overall effort. In this way, we should measure not simply energy used per se, but the density of the applied energy in an economy. By increasing this, we are able to achieve more with less effort, and, of course, achieve new feats that were otherwise impossible.

A priority must be given to these economic activities; those

that tend to increase the energy-flux density of the economy as a whole. By investing in higher platforms of infrastructure, such as efficient nuclear power, high speed rail, and water management systems, in this way we increase the potential of every local area of the economy. Just as shipping and canals made more areas able to trade, and as the railroads opened up the interior regions for development and an opportunity to transport goods efficiently, increasing the productive potential of the nation as a whole, the next generations of infrastructure increase the value and opportunity all along the development zones they create. And by improving the means of production itself, as through up-shifts in the design of machine tools, the apex of the productive and manufacturing process, the increased powers of labor shape the entire created world.

Alexander Hamilton writes in his "Report on Manufactures" of the effect of increasing the power of labor: "The annual produce of the land and labour of a country can only be increased, in two ways – by some improvement in the productive powers of the useful labor; or by some increase in the quantity of such labor. With regard to the first, the labor of Artificers [manufacturers in today's language] is susceptible, in a proportionally greater degree, of improvement in its productive powers, whether to be derived from an accession of Skill, or from the application of ingenious machinery.

"The employment of Machinery forms an item of great importance in the general mass of national industry. 'Tis an

artificial force brought in aid of the natural force of man; and, to all the purposes of labor, is an increase of hands; an accession of strength!..."

Today, we must focus the increasing of energy flux density in the infrastructure/public works platform, in machine-tooling, and on science itself – the key to making all other developments possible. Improving the economy of labor is accomplished through technological progress in an energy-intensive, capital-intensive mode of investment in basic economic infrastructure, agriculture, and manufacturing. And even occupations that don't directly change still have their effects improved. The produce of a farmer, maybe produced in the same way, is now going to the dinner table of a fusion scientist. The mechanic's work on a car is now allowing a machine-tool operative to reliably drive to work, creating parts for a nuclear power plant. The trash collector brings this week's refuse to a regional plasma torch facility, recovering as much rare earth metals as would be gathered from a mine. Everything changes together; productivity is about the whole.

4. Fusion

It is an outrageous crime that we don't yet have fusion power, and that existing fission power – both uranium and thorium – has seen relatively so little utilization. The next stage in our journey of higher forms of fire and control over the

physical world, lies in the tiny world of the atomic nucleus. If the nucleus were the size of a basketball, an atom itself would be a kilometer in radius. Yet the forces in the tiny area of the nucleus are of a power density 100,000 to 1 million times greater than the chemical forces holding together atoms in molecules. A molecule is about 100,000 times larger than a nucleus; and yet the nucleus has 100,000 times more power. Put that together and you're talking about a thousand million or a million million times more power density in the nucleus. It's almost incomprehensible how large that number is. It's like comparing the mass of our solar system to the entire Milky Way galaxy! That's the power of the nucleus. It's an absolutely phenomenal aspect of nature. So, don't research solar panels; unlock this almost {incomprehensibly} greater potential!

Through a greater mastery of the nucleus, we'll open the potential for dramatically increasing our energy supply to transform our relationship to physical materials through new types of ore processing, our relationship to water as through desalination, and the ability to rapidly reach any part of the Solar System; such as to deflect a deadly asteroid headed our way. You can't do that with a wind turbine! This is an essential component of becoming a truly space-faring species.

So why hasn't it happened yet? Why don't we have nuclear fusion power today? Check out this chart. It shows a 1976 estimate of when various funding levels would be expected to achieve commercial fusion. At a maximal level of funding, fusion

was expected by 1990. You'll see at the bottom a line labelled "Fusion Never." That was the level of funding expected to keep programs alive, but without ever making the needed breakthrough.

The black line {below that} is actual funding for fusion research

in the United States. A decision was made and remade, and remade,

{not} to make this breakthrough; {not} to reach the next stage of

"fire" that would transform our civilization far more profoundly

than did the development of the steam engine. Our growing reach

into space – made possible by fusion engines – will enable the next level of scientific breakthroughs; requiring the export from

space back to Earth of that great, man-made resource: knowledge.

But instead, we saved pennies while sacrificing the potential to

advance on the grandest of scales.

Imagine living in a society committed to achieving fusion,

and to implementing its benefits. How would being a part of that

society shape its citizens' self-conception? A human life has consequences and meaning that last far beyond physical death – at least in potential. Adopting a mission to achieve fusion is putting into practice a goal of Hamilton, who wrote that "To cherish and stimulate the activity of the human mind, by multiplying the objects of enterprise, is not among the least considerable of the expedients, by which the wealth of a nation

may be promoted. Even things in themselves not positively advantageous, sometimes become so, by their tendency to provoke

exertion. Every new scene, which is opened to the busy nature of man to rouse and exert itself, is the addition of a new energy to the general stock of effort." – Make It Happen! –

We need to make this happen! You only get to vote for President one day every 4 years. What about the other 1,460 days?

The LaRouche PAC is active {every day}. For decades, Lyndon and

Helga LaRouche and their collaborators have been relentless organizing for the new economic paradigm coming into being now.

Decades of conferences, studies, reports, meetings, fundraising,

videos, election campaigns, and collaboration are now coming to

fruition. The outlook of the Belt and Road Initiative put forward

as official policy by Chinese President Xi Jinping in 2013, is something the United States can adopt as well, rather than

opposing. We can join this effort, we can rebuild our economy; we

can have something fundamentally useful to offer the world.

Work with us! Join our Manhattan Project of political, intellectual, and musical activity in our nation's center of New

York. Work with the leadership of LaRouche and his decades-long

record as the conscience of America. From our website, you can sign up at our action center to get more involved. There is so much you can do, from setting up meetings in Congress to attending and organizing events in your area, from letters to the

editor, studying economics, and raising contributions for the LaRouche PAC. Help to:

* Force Congress to immediately vote up the reinstatement of Glass-Steagall as the first of LaRouche's "Four Economic Laws";

* Educate yourself on fusion and forms of "fire";

* Join or start up a reading group to master the ideas of Alexander Hamilton, our nation's first Treasury Secretary;

* Study the World Land-Bridge proposal, and create events in your area. Discuss how the US can join this outlook. Inspire others with what is already happening, and with what could happen.

{You} can learn economics. {You} can be a political leader.

Do it, {be that leadership the US needs.} It's up to us; let's work together.

Har Obama efterladt 'en ny, stor recession' til Trump?

Leder fra LaRouchePAC, 8. december, 2016 – Alt imens det aktuelle, afgørende spørgsmål er, om den tiltrædende Trump-administration virkelig vil begrave »krigsdoktrinen for regimeskifte« og forfølge produktivt, økonomisk samarbejde med Kina og Rusland, så blev vi i dag mindet om den anden, triste arv fra Barack Obama: økonomien. Det amerikanske Konkurrenceråd har udgivet en rapport om USA's produktivitet med titlen, »Ingen økonomisk genrejsning«, og i *USA Today* lød overskriften meget passende, »Obamas økonomiske genrejsning

var alligevel ingen genrejsning«. Og det Nationale Center for Sundhedsstatistik udgav en grummere undersøgelse, der fandt, at den forventede levealder for alle amerikanere faktisk er faldende, og at dødsfald som følge af alle de mest almindelige sygdomme er stigende, og det samme er spædbarnsdødeligheden. En af undersøgelsens forskere sagde: »Der er simpelt hen dette fænomen med, at tingene ikke står så godt til i USA, over hele linjen.«

På trods af »markedets« kortvarige eufori over valget af Trump, så forudsiger mange økonomer, at Obama har efterladt ham »en ny, stor recession«; og faktisk, et snarligt finanssammenbrud på grund af Dodd/Frank-lovens åbenbare manglende evne til at kontrollere og undertvinge Wall Street. Mange af de mest aktive og interesserede amerikanere er også meget bekymrede over dette.

Det ovenfor nævnte «største spørgsmål» vil fundamentalt afgøre det; amerikansk velstand vil vende tilbage gennem at samarbejde omkring »Den Nye Silkevej« om store infrastrukturprojekter, gennem fælles gennembrud inden for teknologier for fusionskraft; og inden for kernekraft og afsaltning af havvand ved hjælp af kernekraft.

Som Rachel Brinkley, fra LaRouchePAC National Policy Committee, udtrykte det i en udtalelse om den mislykkede Dodd/Frank-lov: »For det første, så er der ... forøgelsen af reel velstand som resultat af forøgede rater af fysisk produktivitet. Kinas politik for den Nye Silkevej har en positiv effekt på 70 lande og 4,4 mia. mennesker, ved at fokusere på byggeriet af nye transportruter og udvikling af energi, inklusive byggeriet af højhastighedsjernbaner og mere effektive havne, at bringe elektricitet til landdistrikterne, og ved at indgå partnerskaber for avanceret, videnskabeligt samarbejde med andre lande. Dette er en aktuel, levende demonstration af, hvordan man påvirker nettorater af fysisk vækst i positiv retning. Monetære processer må altid være underordnet dette ... «

Men, vi må omgående have en reorganisering af bankerne gennem indførelse af Glass-Steagall – i modsat fald, med stigende rentesatser, der nu rammer kolossale gældsbobler, vil Wall Street og City of London atter kollapse og ødelægge udsigterne til fremskridt. Trump har sagt, at han vil have Glass-Steagall genindført; mange kendte økonomer siger, at Kongressen og hans Wall Street-rådgivere ikke vil tillade det.

De undervurderer det tilbageholdte krav fra millioner af informerede amerikanere, om at få retfærdighed gennem **Glass-Steagall** og få »lukket Wall Street-kasinoet ned«. Dernæst kan en politik for statslig kredit og produktivitet, i Franklin Roosevelts tradition, løfte nationen ud af det langvarige, økonomiske kollaps, i hvilket Bush og Obama har efterladt den.

Foto: Nyvalgte præsident Donald Trump har forpligtet sig til, at USA skal ophøre med at føre en politik for regimeskifte ...

**Syrien står umiddelbart foran befrielse
– Vil Det britiske Imperiums terrorist-instrument blive ødelagt for altid?**

Roosevelt holder Pearl Harbor-talen den 8. december, 1941, til en særlig indkaldt Kongressamling.

Leder fra LaRouchePAC, 7. december, 2016 – På 75-års dagen den 7. dec., 1941 – »en dag, som vil blive husket som en skændselsdag«, som FDR erklærede – breder et lignende chok sig i De forenede Stater, og i verden, med Det britiske Imperium, der står over for sin mulige, endelige død. Politisk, økonomisk og strategisk vakler Imperiet, med Olympens bjerg, der smuldrer under dets fødder.

På den politiske side har den italienske befolknings overvældende afvisning af den EU-dikterede folkeafstemning, der skulle overgive magten til Bruxelles-bureaukraterne, som handler på vegne af bankerne i City of London, føjet yderligere et slag til Brexit, Trumps valgsejr, Fillons valgsejr i Frankrig, Dutertes valgsejr i Filippinerne og den allesteds nærværende fornemmelse af, at den britiske »globalisering« af hele verden under bankierernes kontrol er ved at være forbi.

På den økonomiske side bliver det i stigende grad erkendt, at den hektiske bestræbelse for at holde de europæiske banker oven vande gennem mere kvantitativ lempelse ('pengetrykning'), mere bail-in (ekspropriering af bankindsud) og mere bail-out (statslig bankredning) – de samme, mislykkede bestræbelser, som Bush og Obama har brugt i USA – skal dække over ødelæggelsen af folks levebrød, hvor produktiv beskæftigelse og selve produktiviteten bliver lukket ned for at redde spekulanterne. Og så virker det ikke engang, for at redde bankerne!

På den strategiske side, så er krigene for »regimeskifte«, som Bush, Blair, Cameron og Obama har ført i hele Mellemøsten, og som har overgivet land efter land til bestialske terroristbander, ved at blive nedkæmpet på Syriens slagmarker.

Aleppo er næsten blevet befriet fra al-Qaeda og ISIS, disse, de britiske og saudiske monarkiers skabelser. Som oberst Pat Lang (pens.) bemærkede på sin blog, *Sic Semper Tyrannis:[1]* »Det, der er sket i borgerkrigens heksekedel, er, at en ny magt er opstået i Levanten. En ny, syrisk, arabisk hær eksisterer nu, takket være russisk uddannelse, udstyr og rådgivning.«

Som en yderligere konsolidering af denne afvisning af britisk imperiepolitik, erklærede Donald Trump i går aftes i North Carolina med sin hidtil stærkeste formulering:

»Vi vil ophøre med at fare rundt for at vælte udenlandske regimer, som vi intet ved om; som vi ikke bør være indblandet i. Denne destruktive cyklus med intervention og kaos må omsider være slut ... Vi søger harmoni og god vilje mellem verdens nationer.«

✘ EIR's rapport 'Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen' på engelsk, kinesisk og arabisk

Grundlaget for denne harmoni er blevet fremlagt i detaljer i EIR's Specialrapport, **»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«**, som nu cirkulerer i hele verden på engelsk, kinesisk og arabisk. I løbet af den forgangne uge fortalte to politiske ledere fra Kina, Patrick Ho, tidligere Hong Kong-indenrigssekretær, og viceudenrigsminister Fu Ying fra Beijing, et amerikansk publikum i Washington og New York, at den nyvalgte præsident Trump har mulighed for at bringe Kina og USA sammen omkring global opbygning af nationer, ved at tilslutte sig Xi Jinpings Silkevejsprojekter, Bælt-og-Vej-programmet, og ved at tage imod det stående tilbud fra præsident Xi om samarbejde, som Obama havde afvist til fordel for militær konfrontation med både Kina og Rusland.

Trump har gjort det ekstremt klart, at han vil arbejde sammen

med præsident Putin omkring bekæmpelse af terrorisme, samt inden for andre, endnu ikke afgjorte områder. I dag foretog han endnu en positiv gestus over for Beijing ved at udnævne guvernøren for Iowa, Terry Branstad, som den næste ambassadør til Kina. Branstad er en nær, personlig ven til præsident Xi Jinping, et venskab, der stammer fra Xis mange besøg til Iowa i årenes løb.

☒ LaRouches Fire Love

For virkelig at bringe Amerika ind i en samarbejdsrelation med Rusland og Kina, må det transatlantiske banksystems bankerot løses, helst før der indtræffer en ukontrollabel sammenbrudskrise. Dette kræver den omgående genindførelse af Franklin Roosevelts **Glass/Steagall-lov** og afskrivning af boblen med værdiløse derivater, der er i færd med at drive realøkonomien ad Helvede til. I dag er aktivist-teams fra hele USA's østkyst i Washington, hvor de giver de sædvanligvis totalt idéforladte kongresmedlemmer deres marchordrer om at tilslutte sig den nu på globalt plan gærende revolution, der er i færd med at bringe en afslutning på Det britiske Imperiums finansdiktatur gennem Glass-Steagall og statslig kredit, der, efter Hamiltons principper, dirigeres til opbygning af industri, landbrug, infrastruktur og satsning på fusionskraft og udforskning af rummet. Magten til og muligheden for at gøre dette ligger i dette øjeblik i vore hænder, et øjeblik, der ligeledes vil »huskes som en skændsel«, hvis vi mislykkes. Som i 1941, har alle patrioter i deres respektive nationer, og alle borgere i verden, muligheden for at ændre historiens gang til det bedre, ved at tilslutte sig denne historiske, internationale kamp for at skabe en civilisation, der er i overensstemmelse med alle menneskers værdighed.

Foto: SAA Tigerstyrker og civile i Aleppo, Syrien, 7. december, 2016.

---

[1] Sic semper tyrannis er latin og betyder 'således altid for

tyranner'. Det blev foreslået af George Manson ved Virginia Konventionen i 1776 og henviste til Marcus Junius Brutus' udtalelse ved mordet på Julius Cæsar. Det bliver undertiden fejltolket som »Død over tyranner«. (*wiki*)

Italiensk økonom udsteder erklæring om folkeafstemning: Italienerne stemte med hjernen

6. dec., 2016 – Den italienske økonom og ven af LaRouche, Nino Galloni, skrev en udtalelse efter den italienske folkeafstemning, som er blandt de fornuftigste erklæringer, der er skrevet.

For det første, sagde han, så var Nej' et ikke en stemme, der kom fra en mavefornemmelse, men var derimod en stemme fra »hjernen«, »for at forhindre et skred, der ville have forværret de sociale, økonomiske og politiske omstændigheder i landet«.

For det andet, hvis ECB »fortsætter med at gøre, hvad den hidtil har gjort«, bliver der ingen krise omkring Italiens statsgæld. Tværtimod, hvis ECB »forråder« og stopper med at opkøbe italiensk statsgæld, bemærker han, »vil vi marchere i gaderne«.

For det tredje, så havde Renzi foretaget nogle gode træk, såsom at bekæmpe EU om budgettet for finansiering af

immigrationen og omkostninger til genopbygning, gøre modstand mod bail-in, osv. Men hans fremstød for »mod-reformationen« har imidlertid fejet ham af banen.

For det fjerde, så udfordrede Galloni Beppe Grillo og M5S-bevægelse til at »udarbejde et program for nationalt forsvar og ansvarlig udvikling, der kan angive en alternativ kurs for alle og en vej ud af en situation, der socialt, økonomisk, finansielt og etisk bliver mere og mere uholdbar«.

Sidste september var Galloni blevet foreslået til posten som finanssekretær for Rom kommune under den nuværende borgmester fra M5S, Virginia Raggi, men Malthus-fraktionen i M5S var den fremherskende, og Galloni og hans investeringsplan blev afvist

Foto: Den italienske økonom, Nino Galloni.

Vanvittig tysk finansminister Schäuble siger til Grækenland: Slå enten jeres befolkning ihjel, eller forlad EU

5. dec., 2016 – Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble talte med *Bild am Sonntag*, forud for eurozonens finansministtermøde i Bruxelles, hvor han annoncerede, at, enten indvilliger Grækenland i at gennemtvinge flere drakoniske nedskæringer, eller også må landet forlade eurozonen. Glem alt om gældssanering, skreg han.

Statsmanden Lyndon Larouche bemærkede i dag, at dette er det samme som at stryge tændstikker lige efter, at der er spredt benzin gennem Italiens nej i folkeafstemningen. Den afsindige Schäuble er en pyroman.

»Athen må sluttelig implementere de nødvendige reformer«, krævede Schäuble. Hvis landet ønsker at forblive i eurozonen, »er der ingen vej udenom«, skummede han og erklærede, at landets gælds niveau er irrelevant. Et hovedpunkt i de krævede reformer, rapporterede Reuters, er arbejdsmarkedsreformer – som vil »liberalisere« arbejdsmarkedet således, at arbejdsgivere lettere kan fyre de ansatte. Dette er lig den IMF-reform, der blev påtvunget mange latinamerikanske lande, og i hvis centrum står ødelæggelsen af arbejdsmarkedsrettigheder, fagforeninger, osv.

Schäuble advarede om, at Grækenland ikke kan forvente nogen hjælp fra internationale kreditorer i øjeblikket, »da dette ikke vil hjælpe Grækenland«. Den tyske regering, sagde han, vil ikke bede sit parlament (Forbundsdagen) om mere finansiering til Grækenland, med mindre IMF skulle genoptage sin udlånsvirksomhed til Grækenland. På typisk vis har IMF sagt, at nye lån ikke er en mulighed, med mindre Grækenland kan vise, at dets gæld er »erholdelig«.

Guvernøren for Grækenlands centralbank, Yannis Stournaras, advarer om, at gældseftergivelse er en presserende nødvendighed. »Vi har gjort det klart, at det er udelukket, at vi skulle acceptere det, som IMF kræver i form af nedskæringspolitik og arbejdsmarkedsreformer«, sagde Tzanakopoulos [sic] (?), citeret af Reuters.

Ifølge en rapport her til eftermiddag fra *Wall Street Journal*, så enedes finansministre endelig om en lille pakke af kortfristede forholdsregler til gældseftergivelse for Grækenland, der forlænger visse forfaldsdatoer og fastlåser rentesatserne på visse nuværende og fremtidige lån. Disse er imidlertid meningsløse. Den »eftergivelse«, de tilbyder, går

ud på at lette landets gældsbyrde med omkring *en femtedel* – i 2060!

Foto: Wolfgang Schäuble.

Ved et uafgjort øjeblik i historien er den personlige faktor endnu vigtigere: Gør det Nye Paradigme til virkelighed!

Leder fra LaRouchePAC, 6. december, 2016 – Den formelle overgang til USA's næste præsidentskab – der er 45 dage til Indvielsesdagen for Donald Trump – får uophørlig opmærksomhed i USA og i andre medier, men, den historisk vigtige overgang i verden som helhed er det følgende: hvor hurtigt og vist vil USA og Europa opgive det geopolitiske, kasino-økonomiske system og gå med i det nye, globale win-win-paradigme? Udfordringen består i at mobilisere folk til at være med til at få dette til at ske. Dette omfatter, at de foretager en personlig ændring og bliver aktive, og ikke længere blot ser passivt og afventende til. Der gives øjeblikke i historien, hvor den subjektive faktor er altafgørende. Vi befinder os ved et sådant øjeblik.

Omstændighederne er dramatiske. Yderligere initiativer for fred og udvikling kommer i denne uge fra Rusland og Kina.

I dag var premierminister Dmitri Medvedev vært for mange møder i Moskva med den tyrkiske premierminister Binali Yildirim, inkl. møder med præsident Vladimir Putin. Sammen med afgørende, økonomiske engagementer, såsom byggeri af kernekraftværker og gasledningen Turkish Stream, bekræftede lederne det, som Yildirim kaldte behovet for en ny, international sikkerhedsarkitektur for at besejre terrorisme, og en ny dialog med vestlige magter på dette grundlag.

I Tokyo fremlagde en kinesisk embedsmand fra den magtfulde Nationale Udviklings- og Reformkommission (NDRC) i går et tilbud om at opkoble Bælt-og-Vej-programmet til Japans og Sydkoreas økonomiske »arbejdsplaner«. Hr. Cao Wenlian, generaldirektør for NDRC's Internationale Samarbejdscenter, talte om at styrke komplementariteten i de tre nationers økonomiske aktiviteter, der tilsammen allerede udgør 36 procent af verdens BNP. Cao talte i anledning af det Første Forum for Samarbejde om Industrikapacitet mellem de tre lande. Dette fremstød med det kinesiske tilbud tilsidesætter Japans mangeårige underdanighed under transatlantisk, økonomisk og militær, tvivlsom og aggressiv manipulation.

Selv Henry Kissinger – hvis personlige historie kan siges at indbefatte særdeles uønskede paradigmer – taler offentligt til fordel for samarbejde mellem USA og Kina. Kissinger mødtes den 2. dec. med præsident Xi Jinping i Beijing. I dag mødtes han med Donald Trump i New York City. I går aftes under et Manhattan-arrangement svarede Kissinger på et spørgsmål, der var stillet af LaRouchePAC's Daniel Burke, som spurgte: »Hr. LaRouche deler stærkt Deres mening om, at USA og Kina må samarbejde. Og han understreger, at USA og Kina kan samarbejde omkring politikken med Ét bælte, én vej; at dette ville være en indlysende vej til at genopbygge USA's kollapsende økonomi ... « Kissinger svarede: »Jeg mener, at konceptet med Én vej, ét bælte [sic] er et vigtigt spørgsmål. Jeg mener, at Kina kan og bør finde en måde at tale om det. Det er et af de spørgsmål, hvor samarbejde sandsynligvis er muligt ... «

I denne uge vil LaRouchePAC-aktivister fra flere østkyststater anføre angrebet på Capitol Hill i Washington, D.C., for at lægge pres på virkeligheden og politikken med det formål at få USA til at gå med i det nye paradigmes æra, med start i en genindførelse af Glass-Steagall, der følges op af gennemførelse af de handlinger, der fremlægges i LaRouches *Fire Love*.

Ved et arrangement i går i Washington, D.C., talte både vicepræsident Joe Biden og Thomas Hoenig, vicepræsident for den amerikanske Statslige Indskudsgarantifond, FDIC, offentligt til fordel for Glass/Steagall-loven. Biden fordømte sin egen stemme til fordel for en ophævelse af Glass-Steagall i 1999 (Gramm-Leach-Bliley-loven) som »den værste stemme, jeg nogensinde har afgivet i hele min tid i USA's Senat«. Men så vendte han rundt og sagde, det er derfor, vi nu »ikke kan tillade en ophævelse af Dodd-Frank«, fordi vi har brug for »en opmand i marken«.

Hoenig udtalte imidlertid støtte til genindførelse af Glass-Steagall og forklarede, at ophævelsen af denne lov førte til de risikable omstændigheder, der skabte krisen i 2008.

»Man gav de kommercielle banker, der har et statsgaranteret sikkerhedsnet, lov til« at engagere sig i alle former for aktiviteter, og man »forsynede dem endda med udvidet statsstøtte til at handle ... « Hoenig er en potentiel Trump-udnævnelse til viceformand for banktilsynet i Federal Reserve (USA's centralbank).

Hvis man træder et skridt tilbage og betragter historien, ser man, at visse øjeblikke træder frem som tidspunkter, hvor en afgørende, personlig ændring finder sted. I denne uge tænker vi med alvor tilbage på den 7. december, 1941, Pearl Harbor Day, hvor amerikanske borgere, som nation, gennemgik en ændring over en nat.

Vi skal i dag forstå, at vi alle er kaldede til aktivt at

intervenere for at være med til at afgøre det historiske udfald.

Kan et nul være negativt? – Ja, når det er sort! Rusland og Kina satser på kreativitet. Af Helga Zepp-LaRouche

3. december, 2016 – At der i dag findes to helt forskellige paradigmer i verden, der bestemmer nationers adfærd, bliver klarere dag for dag. Medens modstanden i den transatlantiske verden mod det mislykkede globaliseringsparadigme bliver stadig stærkere, og etablisementet så meget desto mere sammenbidt søger at fastholde det, så satser de stater, der samarbejder med Den nye Silkevej, stadig tydeligere på deres befolknings kreativitet og samarbejdet om menneskeheds fælles mål.

De vestlige politikere og medier, der er vant til kun at betragte Putin gennem dæmoniseringsbrillerne, ville stå sig vel ved for én gangs skyld at gennemlæse Putins årlige 'Tale til nationen', som han holdt for den russiske Duma, uden fordomme. Efter fravalget af Obama – for det var også, hvad Hillary Clintons nederlag var – og efter Donald Trumps første telefonsamtaler med Vladimir Putin og Xi Jinping, har der åbnet sig en reel chance for at normalisere forholdet mellem de tre vigtigste nationer her på Jorden. Og kun en selvmorderisk nar ville ønske at vrage en sådan mulighed.

Når man tager den samlede kronologi for alle Putins tilbud til

Vesten i betragtning, indbefattet hans forhåbningsfulde tale til den tyske forbundsdag i 2001 og talen til München-sikkerhedskonferencen i 2007, hvor han gav udtryk for stærk skuffelse, så burde man tage hans ord for pålydende, når han siger: »Vi ønsker ikke konfrontation med nogen. Det har vi lige så lidt, som vore partnere i det globale fællesskab, brug for. I modsætning til vore kolleger i udlandet, der betragter Rusland som en fjende, søger vi ikke, og har heller ikke søgt, modstandere. Vi har brug for venner. Men vi vil ikke tillade, at vore interesser skades eller ignoreres.«

Længere fremme i sin tale understregede Putin, at kravet om viden og moral i undervisningssystemet, som forudsætning for samfundets levedygtighed, var en prioritet. De unge menneskers interesse for den nationale klassiske litteratur, kultur og historie må vækkes, og skolerne må fremme kreativitet, samtidig med, at børnene lærer at tænke selvstændigt, såvel som også lærer at arbejde både selvstændigt og som en del af et team, løse stillede opgaver og formulere og realisere målsætninger. Godt nok er kravet om begavelse vigtigt, men grundlæggende set må opdragelsen hvile på det princip, at alle børn og teenagere er begavede og i stand til at opnå resultater inden for videnskab, de kreative områder samt i livet. Det er statens opgave at fremme disse talenter.

Putin understregede også den fundamentale betydning af grundforskning, som basis for økonomisk vækst og sociale fremskridt. Over 200 laboratorier er allerede etableret, som, takket være de store statstilskud, de modtager, må blive i stand til at operere på globalt niveau, og som vil blive ledet af videnskabsfolk, der er med til at bestemme retningen af den globale, videnskabelige udvikling. Det er i denne sammenhæng også vigtigt at overvinde de i Rusland siden zartiden eksisterende flaskehalse for, at disse forskningsresultater også kan komme produktionen af forbrugsvarer til gode.

De mennesker, der aktivt dæmoniserer Putin, burde også studere den tale, som Putin holdt den foregående dag ved Det internationale Forum for Primakov-forelæsninger til ære for den tidligere statsminister og 'store tænker', Jevgenij

Primakov, der døde for 18 måneder siden.

Også her stod de amerikansk-russiske relationer højt på dagsordenen. Putin henviste til Primakovs overbevisning om, at, »uden et oprigtigt partnerskab mellem Rusland og USA«, ville det blive vanskeligt at klare de »store udfordringer« i verden – især i kampen mod terrorismen i Mellemøsten.

Primakov havde, ifølge den russiske præsident, haft en »virkeligt strategisk vision«, der havde gjort det muligt for ham »at kigge ud i fremtiden og se, hvor uholdbar og ensidig« modellen om en unipolær verden var. Det var Primakov, der som den første gik ind for et trilateralt samarbejde mellem Rusland, Kina og Indien, og ud fra hvilket BRIKS, »der nu vinder indflydelse og betydning i verden«, har udviklet sig. Primakovs holden fast ved de tætte relationer med partnerne i Fællesskabet af Uafhængige Stater (CIS) »er rygraden i vores integrationspolitik i Eurasien ... Vi håber, at dialog med vore partnere, indbefattet en dialog om sammenkoblingen med Kinas projekt om det Økonomiske Silkevejsbælte, vil sætte os i stand til at opbygge et stort, eurasisk partnerskab«.

Den umistelige ret til udvikling

Et andet dokument, som de vestlige politikere og medier, med deres geopolitiske tankegang, burde studere, er en ny hvidbog fra den kinesiske regering om »Retten til udvikling: Kinas filosofi, praksis og bidrag«, hvor det bekræftes, at der findes en »umistelig rettighed« for alle lande og folkeslag til at udvikle sig. »Retten til udvikling må tilhøre og være fælles for alle folk. Det er alle landes ansvar at virkeliggøre retten til udvikling, og det er ligeledes det internationale fællesskabs pligt«, står der i dokumentet. »Det forpligter regeringerne i alle lande til at formulere udviklingsstrategier og forholdsregler, der passer til deres egen virkelighed, og det fordrer det internationale samfunds koncentrerede anstrengelser som helhed. Kina opfordrer alle lande til at stræbe efter en ligeværdig, åben, omfattende og innovativ, fælles udvikling, og hvidbogen kræver en fælles

udvikling og at der skabes betingelser for, at alle folkeslag kan tage del i retten til udvikling.«

Hvidbogen beskriver imidlertid meget mere – nemlig, at Kinas udviklingsmodel og Kinas politiske og sociale struktur har været en udelte succes. Og, alt imens denne model fortsat udvikler sig, så foregår det i et tempo og på en måde, der bestemmes af det kinesiske folk selv. Det påpeges, at Kina allerede har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom, og at i dag kun 5,7 % af befolkningen lever under fattigdomsgrænsen – hvilket gør Kina til den første nation, som det er lykkedes at nå FN's Millennium-mål for fattigdomsbekæmpelse. Kina er endda fast besluttet på helt at overvinde fattigdom. I marts 2016 offentliggjordes »udkast til den 13. femårsplan for Folkerepublikken Kinas nationale, økonomiske og sociale udvikling«, hvor regeringen fremlægger en strategi for helt at udrydde fattigdom blandt landbefolkningen allerede i år 2020.

»En ny bølge af velstand«

Hvis man ikke ønsker at lytte til Putin eller Kina, kan man også studere en ny hvidbog fra bygge- og anlægsmaskineproducenten Caterpillar om betydningen af »Bælt-og-Vej«-initiativet. Det vil udløse »en ny bølge af velstand« for Kina og den øvrige verden, står der i den. Opbygningen af et infrastrukturnet, som er en prioritet i initiativet, vil muliggøre en fri strøm og en mere effektiv udnyttelse af resurserne, integration af markederne og koordinering af nationernes økonomiske politik.

Opbygningen af infrastruktur vil være med til at sænke transportomkostningerne, øge udviklingslandenes konkurrenceevne og reducere ubalancen landene imellem. Caterpillar betragter »Bælt-og-Vej«-initiativet som en »åben og medinddragende« ramme, der gør det muligt for alle landene langs ruten at tage del i opbygningen af projektet. »Dette bør og kan ikke være en bestræbelse alene fra Kinas side«, står der i dokumentet.

Virksomheden påskønner de forretningsmuligheder, som dette initiativ åbner op for, og håber at kunne deltage endnu mere i projekter langs ruten, forklarede Chen Qihua, vicepræsident for Caterpillar og direktør for Caterpillar Kina.

Og endelig burde de vestlige politikere og medier gøre sig klart, at der i befolkningen er bred opbakning til det internationale samarbejde, netop på områderne for videnskabeligt og teknologisk fremskridt. Den europæiske rumfartsorganisation ESA's borgerdialog i organisationens 22 lande fastslog, at 88 % af de adspurgte understøttede ledelsens rumprogram, og 96 % følte sig overbeviste om, at verdensrummet frembyder muligheder, der ikke forefindes på Jorden, men som bør udforskes.

I sin rapport om meningsmålingen ved flyvestationen Upjever i Friesland sagde den tidligere ESA-astronaut Thomas Reiter, der nu er ESA's hovedkoordinator for den internationale rumstations anliggender, at der er grund til optimisme – på trods af den endeløse strid om budgettet på europæisk niveau. De €8 mia., der er blevet brugt i de sidste 5 år, har skabt økonomiske værdier for €14,5 mia. for Europa og dets borgere.

»Det drejer sig også om det politiske aspekt af samarbejdet: Dette fungerer ganske godt, trods konflikterne på Jorden«, sagde Reiter. 95 stater deltager i ISS' forskningsarbejde, »hvor man deroppe forfølger mål til gavn for alle mennesker«.

Reiter udtalte sig også optimistisk om udsigterne for udforskningen af Månen, især Månens bagside. Herfra vil man senere også kunne udsende missioner til den videre udforskning af verdensaltet.

Bernhard von Weyhe, leder af kommunikationsafdelingen i kontrolcentret (ESOC) i ESA-centeret i Darmstadt, talte i et interview med avisen *Allgemeine Zeitung* om den »brofunktion«, som rumforskningen har for menneskeheden. »Den fælles bemandede rumfart kræver samarbejde, og gjorde det også under koldkrigstiden. Rumfart har altid været et område, hvor man har haft et intensivt internationalt samarbejde, og brofunktionen består stadig. Rumfart er pr. definition et samarbejdsprojekt.«

Fællesnævneren for alle disse udtalelser er: Menneskehedens fremtid ligger i samarbejdet mellem nationerne om økonomisk udvikling af alle verdens lande og om samarbejdet om menneskehedens fælles mål, især om udviklingen af teknologi og videnskab og menneskenes skabende evner. Det lønner sig stærkt at investere i dette samarbejde. Den, der ikke fatter dette og i stedet blot stræber mod et »sort nul«, kommer i sidste ende til at stå tilbage med tomme hænder.

Foto: I september 2015 blev astronaut Andreas Mogensen den første dansker i rummet, hvor han deltog i forskningsopgaver om bord på den Internationale Rumstation, ISS.

EU-oligarkiet går ned med et brag i italiensk folkeafstemning

5. dec., 2016 – Denne rapport blev publiceret i EIR European Alert Service:

Det overvældende nederlag for pro-EU-oligarkier i den italienske folkeafstemning om en forfatningsændring den 4. dec., åbner for en ny fase i europæisk politik og har globale implikationer. Dette er det tredje chok, leveret af den glemte borgers verdensomspændende oprør mod et politisk etablissement, der er ansvarlig for en økonomisk krise og for krige, der driver millioner af mennesker ud i fattigdom, fortvivlelse og død. Ikke tilfældigt kom den største andel af Nej-stemmerne fra de sydlige regioner, såsom Sicilien og Sardinien, som har de højeste tal for ungdomsarbejdsløshed og fattigdom, og ligeledes fra den nordøstlige region Veneto, som blev hårdest ramt af den industrielle ørkendannelse efter

krisen i 2008, og med en høj rate af selvmord blandt mindre virksomhedsejere.

Med en valgdeltagelse, der lå på næsten 70 % hjemme (66 % inkl. vælgere i udlandet), gav italienerne en lektion i visdom ved, med 60 % mod 40 %, at afvise en forfatningsreform, der var dikteret af den Europæiske Union og investeringsbankierer. Hvis reformen var blevet vedtaget, ville den have forvandlet parlamentet til en institution, der blot skulle eksekvere en diktatorisk magt, der ikke havde base i Rom, men i Bruxelles og Frankfurt (dvs., EU-kommissionen og ECB). Faktisk erklærer introduktionen til lovforslaget til forfatningsreformen, at dens hensigt er »i en udtømmende grad at rationalisere det komplekse styrelsessystem med flere niveauer, som udtrykkes mellem den Europæiske Union, staten og lokale autonomier«. Ikke færre end fire nye artikler i forfatningen fastslog, at EU-lov var på samme niveau som italiensk forfatningsbestemt lov.

En ny, turbulent fase vil nu begynde for Italien og EU. Premierminister Matteo Renzi trådte tilbage, og statspræsident Sergio Mattarella må nu pålægge en ny, politisk person eller teknokrat at danne ny regering. Oppositionspartierne Lega Nord og Femstjernebevægelsen (M5S) har krævet snarligt valg, men der er fortsat et stort flertal i parlamentet til støtte for en premierminister fra det Demokratiske Parti (som Renzi er leder af). Hertil kommer, at, før der kan afholdes nyvalg, må en ny valglov først vedtages, eftersom Forfatningsdomstolen har afgjort, at den nuværende lov er forfatningsstridig.

Desuden er det vanskeligt for Mattarella at opløse parlamentet, når budgetloven stadig mangler at blive vedtaget og den aktuelle bankkrise kunne komme ud af kontrol.

Den finansstorm, som var blevet annonceret, ifald valget blev et nederlag for Renzi (Raffaele Jerusalem, adm. dir. for Borsa Italiana, den italienske børs, advarede om »kolossale short positions«[1] på Italien, i forventning om en sejr for 'Nej'),

kom ikke dagen derpå. Tiden rinder imidlertid ud for Monte dei Paschi di Siena og andre banker, der forventer en løsning på akkumulerede tab under ti år med depression, og en EU-dikteret »markedsløsning«, der involverer en bail-in (ekspropriering) af (visse typer) indskydere, er nu mere vanskelig end før. Hvis krisen udløses, vil den sprede smitte i hele finanssystemet.

Italien vil om kort tid blive konfronteret med et valg: enten at gennemføre finansfascisme, eller også forlade euroen og implementere nationale nødretslove, som vil omfatte en Glass/Steagall-finansreform og en storstilet plan for investeringer i infrastruktur og for en økonomisk genrejsning; dette i samarbejde med Kinas strategi for den Nye Silkevej.

[1] *Hvad er en 'short (eller short position)'*? Det er en retningsbestemt handels- eller investeringsstrategi, hvor investor sælger aktier, han har lånt på det åbne marked. Investors forventning er den, at prisen på aktien vil falde over tid, på hvilket tidspunkt han vil købe aktierne på det åbne marked og tilbagelevere aktierne til den handler, han lånte dem af. (wiki investopedia)

Italien: Har Putin gjort det igen?

Leder fra LaRouchePAC, 5. december, 2016 – I modsætning til det hysteri, der stadig fortsætter i USA, så er der ingen, der påstår, at Rusland riggede stemmeboksene til Italiens overvældende sejr i en folkeafstemning, der ellers ville have overgivet deres love, domstole og lovgivende magt til den Europæiske Union. Men den, der promoverede en sådan

folkeafstemning, den italienske premierminister Renzi, blev alligevel grundigt slået og træder nu tilbage.

Som den russiske præsident Putin samme dag bemærkede i et interview til Tv, »Vi lever nu i en anden tid ... Den globale balance er gradvist i færd med at skifte.« Obama har igen tabt; endnu en leder, som han havde overøst med ros, har erkendt sit nederlag til det »nye paradigme«.

Dette nye paradigme afviser det gamle – der sluttelig drejede sig om britisk finansimperialisme – som var det paradigme, Obama har tjent: Det drejede sig om at ofre økonomier til globale finansmarkeder og globale finansinstitutioner; om at ofre industrier for traktater om »frihandel«; om at fjerne uønskede, »diktatoriske« regeringer gennem permanent krigsførelse. Ironisk nok var det de britiske vælgere, der startede den til alle lande nu spredende afvisning af dette »globaliseringsparadigme«.

Som eksempel for dette nye paradigme står de næsten 70 nye, store infrastrukturprojekter, hvor Kina er involveret i finansieringen og opførelsen, i Eurasiens, Afrikas og Sydamerikas nationer – og, potentielt set, også i Nordamerika, når Obama først er af vejen.

Dette nye paradigme kunne meget snart komme til udtryk gennem den måde, hvorpå Putin er i færd med at gennemtvinge en løsning på forsøget på at gennemtvinge regimeskift i Syrien; og gennem Kinas fremstød for udvikling med den Nye Silkevej, der også forlænges ind i Mellemøsten. Selve den Europæiske Union har bøjet sig for denne »skiftende balance« og fremlagde i dag en Plan B, hvor det vil være med til at finansiere genopbygningen af Syrien og opgive kravet om Bashar al-Assads tilbagetræden.

Valget af Donald Trump udgør en åbning i kampen for dette nye paradigme i USA – han blev valgt gennem en afvisning af den gamle globaliseringspolitik, og har visse mål til fælles

med det nye paradigme.

Men håbet om dette nye paradigme, der besjæler hele Amerika og Europa, ligger i kampagnen for Lyndon LaRouches »**Fire Økonomiske Love til USA's redning**«, som diskuteres i LaRouchePAC National Policy Committee fra 5. dec. Følg diskussionen her: <https://larouchepac.com/20161205/larouchepac-policy-committee-show>

Frankrig: Jacques Cheminades udtalelse i forbindelse med præsident Hollandes beslutning om ikke at stille op til endnu en embedsperiode

Paris, 2. dec., 2016 (Nouvelle Soidarité) – I kølvandet på præsident Hollandes beslutning om ikke at stille op til endnu en embedsperiode, kom præsidentkandidat Jacques Cheminade med følgende udtalelse:

»Mod deres vilje blev Nicolas Sarkozy og François Hollande nødt til at trække sig [fra præsidentvalgkampen]. Vejen til forbedringer ligger således åben, men er stadig spærret af den ene og anden, tidligere minister.

Tiden er inde til at rydde vejen og bidrage med nye ideer til Frankrig, til generel fordel for franskmændene, de fremtidige

generationer og menneskeheden som helhed.

Jeg vil sætte alle mine bestræbelser ind på at gøre dette, for det er ideerne, der forandrer verden, og ikke kompromiserne, arrangementerne eller politikernes volapyk.«

Det nye paradigme er den dominerende dynamik i verden i øjeblikket; Italien leverer et bragende nederlag til EU-oligarkiet

Leder fra LaRouchePAC, 4. december, 2016 – Den 9. november, 2016, morgenen efter det dramatiske præsidentvalg i USA – hvor Trumps valgsejr efterlod de fleste analytikere hjemme og i udlandet enten vrøvlende nonsens af sig, eller også i målløs tavshed – udtalte Lyndon LaRouche klart, at Trumps valgsejr var en del af en global, og ikke en lokal eller national proces, hvor hele konstruktionen med globalisering og frihandel er i færd med at smuldre. LaRouche sagde, at intet endnu er afgjort, og at processen styres af præsidenterne Putin fra Rusland og Xi fra Kina, og gennem det globale alternativ, som de præsenterer – et alternativ, der er baseret på en politik, som Lyndon og Helga LaRouche længe har været forkæmpere for.

I dag fortsætter denne globale proces med at udspille sig i en accelererende rate, i en grad, hvor det nye paradigme er den dominerende dynamik i verden i dag. I Italien leverede landet et slående, 60 % mod 40 %, nederlag til Storbritanniens EU-

diktatur. Søndagens folkeafstemning – i kølvandet på Brexit og Trumps valgsejr – kunne meget vel vise sig at blive det endelige knockout-stød mod hele eurosystemet.

Samtidig med, at det transatlantiske systems gamle paradigme imploderer, tilbyder den kinesiske præsident Xi Jinping aktivt hele verden at få adgang til den »udviklingsdrøm«, der på så slående vis fungerer i Kina. Som *Xinhua* skriver i en ledende artikel: »Den kinesiske drøm er en drøm for alle.« Og, ligesom sin partner Putin, fortsætter Xi med at udvide tilbuddet om produktivt samarbejde med USA til nyvalgte præsident Trump. Potentialer er enormt – men endnu ikke realiseret.

I mellemtiden fortsætter de afdankede repræsentanter for det gamle paradigme at handle, som om der ikke har fundet et skifte sted i USA's præsidentskab, og som om det nye paradigme slet ikke eksisterer. De fortsætter med at puffe verden i retning af atomkrig, med deres outrerede og farlige provokationer imod Rusland og Kina.

Hvad vi foretager os i denne globale proces, understregede LaRouche tilbage den 9. nov., og igen denne weekend under diskussion med sine medarbejdere på begge sider af Atlanten, er absolut afgørende. Vi må blive ved med at presse på for at få **LaRouches Fire Love** vedtaget og bruge det faktum, at der nu er en større åbenhed over for diskussioner af dristige ideer, som man så det tidligere på ugen i forbindelse med LaRouchePAC's organisering på Capitol Hill. Mange mennesker var for første gang villige til at diskutere fusionskraft, rumpolitik og endda Einsteins og Krafft Ehrickes ideer.

Vi må fremlægge for folk behovet få at vedtage Glass-Steagall og indføre et kreditsystem efter Hamiltons principper, der skal erstatte nutidens bankerotte system, og vi må vise dem, hvordan det vil virke. Og vi må frem for alt tilslibe menneskets centrale karakteristika, som muliggør en sådan uafbrudt udvikling: menneskets kreativitet.

Vi må absolut fokusere på skabelsen af en bedre kvalitet af det menneskelige intellekt, understregede LaRouche; vi kan ikke udelade behovet for at skabe og generere genier, som Einsteins eksempel udtrykkeligt demonstrerer. Dette er den standard, der må anvendes. Vi må opgradere den måde, hvorpå vi fungerer som organisatorer, sagde han, og udsøge mennesker, som i det mindste er i besiddelse af spiren til denne kvalitet af geni, og som er villige til at bygge et nyt samfund og skabe en fremtid for menneskeheden.

Vi kan ikke gå på kompromis med udviklingen af geni. Dette kræver, at vi stræber efter at udvikle den form for kvalitet, som i det mindste må have en forsmag af geni, for vi ønsker, at befolkningen skal følge denne kurs.

Denne idé om at appellere til folk, der i det mindste har en anelse om, hvad det vil sige at bringe menneskeheden fremad, udtalte Helga Zepp-LaRouche, er også af afgørende betydning for rekrutteringen. Vi må tænde gnisten i sådanne personer for at tilslutte sig denne nye revolution, der er i gang over hele verden.

Supplerende materiale:

Bragende nederlag for EU-Oligarkiet i italiensk folkeafstemning

4. dec., 2016 – Et jordskælv, denne gang af politisk art, kom søndag aften fra Italien, hvor vælgerne – iflg. de tidlige resultater – afviste den EU-dikterede forfatningsreform med et overvældende flertal på 60 % mod 40 %.

Efter Brexit og den anti-Obama/Hillary Clinton valgsejr i USA, er dette det tredje chok, der rammer, og det har implikationer for hele Europa og verden.

En turbulent fase er nu indledt. Premierminister Matteo Renzi

forventes at træde tilbage, og mandag vil et spekulativt angreb, der var annonceret på forhånd, blive udløst mod italienske værdipapirer. Dette kan udløse en bankkrise, der hurtigt kan sprede sin smitte til hele finanssystemet.

Italien står nu umiddelbart over for at træffe et valg: enten at gennemtvinge finansiell fascisme, eller forlade euroen og vedtage nationale nødrets-love. Der vil muligvis blive afholdt nyvalg snarest på baggrund af denne krise.

Foto: Premierminister Matteo Renzi tabte stort i søndagens folkeafstemning i Italien.

**RADIO SCHILLER den 5.
december 2016:**

**Nu har Italien sagt "Nej":
Den globale transformation
fortsætter**

Med formand Tom Gillesberg

Kina hævder »Umistelig

rettighed til udvikling«

2. dec., 2016 – Kina har udgivet en hvidbog, 'Retten til udvikling: Kinas filosofi, praksis og bidrag'. I hvidbogen hævder Kina, at lande og folkeslag har »en umistelig rettighed« til udvikling.

»Retten til udvikling må ejes og deles af alle folkeslag. At virkeliggøre retten til udvikling er alle landes forpligtelse, og er ligeledes det internationale samfunds forpligtelse«, lyder det i dokumentet. »Det kræver, at regeringer i alle lande formulerer udviklingsstrategier og politikker, der er tilpasset deres egen virkelighed, og det kræver det internationale samfunds samlede bestræbelser som helhed. Kina opfordrer alle lande til at forfølge ligeværdig, åben, generel og innovativ, fælles udvikling, promovere inkluderende udvikling og skabe betingelser for, at alle folkeslag kan tage ligelig del i retten til udvikling.«

Men hvidbogen gør mere end det. Den viser tydeligt, at Kinas model for udvikling, og Kinas politiske og sociale struktur, har opnået ubetinget succes. Og alt imens modellen fortsat udvikles, så finder det sted i et tempo og i en form, der afgøres af det kinesiske folk selv. Dokumentet bemærker, at Kina allerede har løftet 700 mio. mennesker ud af fattigdom, hvor nu kun 5,7 % af befolkningen lever under fattigdomsgrænsen – den første nation, bemærker rapporten, der har nået FN's Millenium-mål for fattigdomsbekæmpelse. Men det stopper ikke her. Kina er fast besluttet på at fjerne fattigdom fuldstændigt. I marts 2016 udgav man »Omrids over den 13. Femårsplan for Folkerepublikken Kinas nationaløkonomiske og sociale udvikling«, hvor Kinas regering skitserede en strategi for at fjerne fattigdom i landbefolkningen ved år 2020.

Dokumentet fremlægger ligeledes andre slående præstationer med hensyn til udviklingen af landets arbejdsstyrke. I 1949 var

den gennemsnitlige levealder kun 35 år; i 2015 var den 76,34 år. Andelen af børn i den skolepligtige alder, som gik i skole, var 20 % i 1949; i 2015 var det 99,88 %. Disse parametre reflekteredes også i væksten i BNP og hævelsen af levestandarden siden 1978, ved begyndelsen af reformen og åbenheden. Fra 1978 og til 2015 steg det årlige BNP fra RMB367,9 mia. til RMB68.550,6 mia., og BNP pr. person steg fra lidt mere end US\$200 til over US\$8.000. I 1978 var den disponible indkomst i husstande i byerne kun RMB343,4, og nettoindkomsten pr. person i husstande på landet var kun RMB133,6. I 2015 nåede den disponible indkomst pr. person for alle indbyggere op på RMB21.966; tallene var RMB31.195 for indbyggere i byerne og RMB11.422 for indbyggere på landet.

Dokumentet fortsætter desuden med at fremlægge de reformer, der er blevet gennemført inden for andre områder, i det juridiske system, reformer for stemmeret på lokal- og landsbyniveau og etableringen af skolepligt og forbedring af faciliteterne inden for uddannelse og sundhedstjenesteydelser på landet, og for de mange minoritetsgrupper i Kina. Et system med sociale ydelser er blevet etableret i hele landet, og et system for sygeforsikring udvides støt. Hvidbogen understreger også de udviklinger, der har fundet sted inden for områderne kultur, dyrkelse af kunst og musik selv i de fjerne egne af landet, åbning af biblioteker og oprettelse af offentlige museer og kulturcentre. Promovering af digitale museer og udvidelse af internettet i landdistrikterne, samt en national kampagne for at opmuntre folk til at læse.

Dokumentet påpeger også, hvordan landet bidrager til udviklingen i sine nabolande og lande i udviklingssektoren gennem Bælt-og-Vej-initiativet og gennem de »100 Programmer«, hvis målgruppe er udviklingslande, gennem etableringen af 100 programmer for fattigdomsreduktion, 100 programmer for samarbejde inden for landbrug, 100 hospitaler og klinikker og 100 skoler og erhvervsuddannelsescentre i udviklingslande. Desuden vil der blive stillet 120.000 uddannelsespladser og

150.000 studieleger i Kina til rådighed for udviklingslande, og man vil uddanne 500.000 erhvervsteknisk personale. Kina vil også etablere et Syd-syd Akademi for Samarbejde og Udvikling.

Movisol-bevægelsen i Italien på Radio Gamma 5: Italiensk folkeafstemning og LaRouches Fire Love

Milano, 2. dec., 2016 – Liliana Gorini, forkvinde for Movisol, den italienske LaRouche-organisation, blev i dag interviewet af Radio Gamma 5 om den forestående folkeafstemning om Forfatningen, søndag, den 4. dec., og om konferencen om Glass-Steagall i Alba den 12. nov. Det første spørgsmål var om *Financial Times*, som truer med, at otte italienske banker vil kollapse, hvis det bliver et 'Nej' til Renzis forfatningsreformer i folkeafstemningen. Gorini gjorde det klart, at banker kolliderer pga. deres eksponering til derivater, og ikke pga. et 'Nej'-resultat, og hun understregede, at støtten til et 'ja' kom fra spekulanter, såsom BlackRock og JPMorgan, som endda har skrevet Renzis Forfatningsreform, samt fra sådanne krigsforbrydere som Tony Blair; vælgerne bør spørge sig selv, hvorfor, og bør ikke alene stemme 'Nej', men også tilslutte sig det nye paradigme, med LaRouches Fire Love og den Nye Silkevej. »Hvis 'nej' vinder, så bliver dette det næste, nødvendige skridt«, sagde hun.

Hun citerede også general Fabio Mini om et særligt, katastrofalt aspekt af Renzis reform: at krige kan erklæres

uden at spørge Parlamentet. Med hensyn til de mennesker, der stemmer 'ja', ikke, fordi de kan lide Renzi, men fordi de frygter for, hvad der vil ske, hvis hans regering falder, mindede Gorini lytterne om, hvad LaRouche plejede at sige for år tilbage om Hamlet, der »foretrak det onde, han kendte, frem for det onde, han ikke kender«. Men, fortsatte hun, »det ukendte kan snarere bringe noget godt: for eksempel Glass-Steagall, samarbejde med Rusland og Kina omkring infrastruktur og en Marshallplan for Afrika«, som modsætning til den Europæiske Unions bankerotte politik med nedskæringer og krigsprovokationer.

Der indkom spørgsmål fra lyttere om chancerne for at få Glass-Steagall vedtaget i USA. Gorini sagde, »Vi kan ikke forlade os på Trump, som nævnte Glass-Steagall i sin kampagnes sidste uger. LaRouchePAC er fuldt ud mobiliseret til at få Glass-Steagall og LaRouches Fire Love vedtaget, og der er ganske bestemt bedre chancer nu efter valget. Mange kongresmedlemmer, der er tilhænger af Glass-Steagall, blev genvalgt med op til 81 % af stemmerne, som tilfældet var med Tulsi Gabbard eller Walter Jones. Dette viser, at den amerikanske befolkning er for lovene.«

Værten Marisa Sottovia ønskede Movisol og LaRouchePAC tillykke med deres mobilisering, »som virkelig er nøglen; det er op til folket at forandre tingene«, og hun opfordrede lyttere til at gå ind på Movisols hjemmeside. <http://movisol.org/>

Foto: Liliana Gorini, forkvinde for Movisol, taler til en forsamling i Alba (Piemonte); [se rapport her](#).

USA har brug for en massebevægelse for udvikling NU!

LaRouchePAC Internationale Webcast,

2. december, 2016; Leder

Matthew Ogden: Både Diane Sare og Kesha Rogers har skrevet en artikel i denne uges *The Hamiltonian*; jeg mener, deres artikler meget fint tjener til at skabe en ramme omkring aftenens diskussion. Diane Sares artikel hedder "President Putin's Purloined Letter; the Poetic Principle in Political Affairs" (Præsident Putins stjålne brev; det poetiske princip i politiske affærer) – jeg kan godt lide bogstavrimet her. Kesha Rogers skrev en artikel, "Mankind Is Taking a Leap! You Should Ask 'How High?'" (Menneskeheden foretager et spring! Man bør spørge, 'Hvor højt?')")

Begge disse artikler tjener virkelig til at definere det, som hr. LaRouche pointerede mht. den nødvendige tankegang, når vi går frem i den nuværende situation i verden. Man må ikke blive fanget i lokal tankegang; man bør ikke tænke ud fra den laveste fællesnævner, eller tænke på alle de forskellige politiske taktikker, der plaskes ud over forsiden af *New York Times* eller *Washington Post* og de forskellige nyhedsmedier. Man må i stedet tænke som en leder; og man må tænke ud fra standpunktet om, hvad der er drivkraften bag den hastigt skiftende dynamik i globale anliggender.

Ganske kort: vi så dette meget direkte i denne uge fra et par forskellige standpunkter. For det første, så var der en aktionsdag fra LaRouchePAC-aktivister i Washington, D.C. i

onsdags. Jeg havde den store glæde at deltage. Vi havde aktivister, der kom fra hele østkysten, inkl. fra 'Manhattan-projektet' i New York City; og vi var dér for at sætte hr. LaRouches principper, i form af de **Fire Økonomiske Love**, på dagsordenen. At der ikke er noget alternativ til en omgående genindførelse af Glass-Steagall og en omgående renæssance af Alexander Hamiltons principper. Disse er: et nationalbanksystem; direkte kredit til forøget energigennemstrømningstæthed og produktivitet i arbejdsstyrken; og princippet om videnskab som [økonomisk] drivkraft, som Kesha Rogers diskuterer i sin artikel i *The Hamiltonian*. Et aggressivt program for udforskning og udvikling af rummet, og for at opnå fusionskraft og en højere energigennemstrømningstæthed i produktionsprocessen.

Og jeg mener, dette kan ses meget klart ud fra det, der finder sted internationalt, og som hovedsagligt kommer fra Rusland og Kina. Der var for det første et meget vigtigt dokument, som netop er blevet offentliggjort, fra Kina, som vi kan diskutere lidt mere omkring. Dette dokument hedder »Retten til udvikling: Kinas filosofi, praksis og bidrag«. Denne hvidbog erklærer, at udvikling er den fundamentale, umistelige rettighed. Og for det andet, så er der nu en ny, strategisk doktrin fra Rusland, som blev annonceret i summarisk form af den russiske præsident Putin i sin årlige 'Tale til nationen', hvor han sagde, at verdensdynamikken nu er forandret. Vi er nu villige til at samarbejde med USA som ligeværdige partnere omkring fælles interesser – inklusive endelig at besejre de falske, konstruerede fjender, som vi har hørt om fra Obama-administrationen gennem de seneste otte år.

Så med denne form for geometrisk strategi har vi et meget rigt felt, vi kan intervenere i, og en meget rig mulighed.

Så der er mange detaljer, som jeg gerne vil have, vi kommer ind på under diskussionen af alle disse spørgsmål. Lad det være nok som introduktion, og lad os høre Kesha og Diane.

(Herefter følger udskrift af diskussionen på engelsk.)

DIANE SARE: OK, I'll just go ahead. I'm really glad with what you said, Matt; because there really is a transformation, and I think we tend to miss it. Or you catch a glimmer of it like the real joy that I certainly felt watching all the vote totals come in; and these poor silly reporters not having a clue what had hit them. But then, you get bombarded with the real fake news, which is what comes from the so-called mainstream news media; which has absolutely zero about developments in the world which are being created by billions of people. So, you have the most extraordinary, most gigantic Earth-changing events occurring under the leadership of Vladimir Putin, under the leadership of Xi Jinping, and their collaboration with leaders in South America, leaders in Africa. Not one word of it here, and then we're treated to some miniscule detail of a misplaced wart that a politician has somewhere or whatever. I think we would do well to bear in mind a little bit of what I tried to capture in that article. There is a poetic principle; there is a world revolution underway. These things are not separate, discrete events. The Brexit vote – contrary to the stupid media spin – was not a bunch of white racists who hate immigrants. Maybe there are some of those, but the real factor was that the whole euro system is bankrupt. It didn't work and it wasn't designed to work; and people were rejecting it. Similarly, you had these

recent votes: the winner in the French Republican Party nominations, François Fillon, who does not want a war with Russia. I think most people on the planet actually recognize that a nuclear war between superpowers is not a desirable policy or outcome; and it's not necessary because what President Putin is doing is leading a fight to eradicate terrorism. He has been very direct about this; especially after September of 2015, at his speech at the United Nations. He's reiterating again the call for a coalition to wipe out this terrorist scourge. So what you see in this election process here in the United States, is we have a potential now to join with the New Paradigm.

Therefore, the most significant aspect of what we know about the incoming administration perhaps, are the two phone calls that Trump had with Xi Jinping and with President Vladimir Putin; and this is absolutely not missed by people of the world. I just wanted to give a little bit of a report on an event last night at New York University with this extraordinary woman, who is the second only I think woman in history to be the chairwoman of the Foreign Relations committee in the Chinese national assembly. Her name is Madame Fu Ying; she is extraordinarily dignified, calm and very confident. She began her remarks at this forum at New York University by referring to the phone call between Xi Jinping and Trump. She made a point of saying the Chinese are always being accused of not contributing to good in the world, of not working with the world. So, we figured when we started

the Belt and Road and the Asian Infrastructure Investment Bank, that the United States – which is always accusing us of not wanting to work with anyone else – would have been the first in line to join. Instead, our invitation to participate in these extraordinary projects was rejected. Now, clearly there is a potential for this opportunity to be taken.

This is really very big. Similarly, the decision that Trump has made to have retired General Michael Flynn as one of his advisors; who has called for collaboration with Russia in Syria.

And Trump's reiterations of the necessity of that kind of collaboration – these things are very important. And the fact that Flynn has come out calling for a Marshall Plan for the region; which is similar to the Chinese; Xi Jinping made a tour of several of those nations not so long ago. The only way you are going to secure peace is through economic development – not on a low level, not on repairing the decrepit, aging, out-of-date infrastructure we have; but by leaping into a new domain. So, I think I'll stop there for a minute; because I think Kesha probably has a lot to add in that regard.

KESHA ROGERS: Yes. Just taking from that, we really have to advance mankind; we really have to have a leap forward for mankind. This is what Mr. LaRouche is committed to; this is what you see Russia and China committed to. I was greatly inspired by the discussion and some of the developments that came out of

the

President of Russia; President Putin's State of the Union address. The leap for mankind really requires putting the commitment to the future. This was really expressed very beautifully in his remarks, which captured in essence the conception that the responsibility of the nation is to foster creativity in science, and foster creativity in the youth of your

nation. The best expression to doing this, in terms of scientific and technological development. In his speech he says,

"Our schools must promote creativity, but children must learn to

think independently, work both on their own and as part of a team, address usual tasks and formulate and achieve goals; which

will help them have an interesting and prosperous life. You must

promote the culture of research and engineering work. The number

of cutting edge science parks for children will increase to 40 within two years; they will serve as the basis for development of

a network of technical project groups across the country.

Companies, universities, and research institutes would contribute

to this, so our children will see clearly that all of them have

equal opportunity and an equal start in life. That Russia needs

their ideas and knowledge and they can prove their mettle in Russian companies and laboratories..." And he goes to say,

"Our

education system must be based on the principle that all children

and teenagers are gifted and can succeed in science, in creative

areas, in sports, in career, and in life."

That should be the model for every single nation. That is the model for our space program, and it really starts with the question of what is human nature? If we're going to advance mankind and have leaps forward? As a part of this paper that Matt mentioned, from China they're expressing the same expression for their nation; and for mankind as a whole. It's not just "our nation is better than yours, and we're going to have our people pulled out of poverty and your people can stay in poverty. They're not thinking like imperialists or wanting to keep nations backwards; they want nations to move forward. So, China has pulled 700 million people out of poverty; you can't do that by taking baby steps and going with a few infrastructure projects. You have to have creative leaps. This has really been expressed for their Silk Road development offer of win-win cooperation and their commitment to space and space as the potential for opening for mankind across the planet and across the galaxy.

I think if people look at the very exciting developments that we're seeing coming from Russia and China, that has to be the model. We have that potential right now, because I think what Diane pointed out – that when President-elect Trump was elected, this was a mandate. This was a repudiation of the Bush/Obama destruction of this type of potential for a future; a repudiation of Hillary Clinton's commitment to continuing war. The American people said, we're not going to condone this any longer.

The question is, what is the positive aspect that you're going to fight for? We've put that on the table with LaRouche's Four Laws and our commitment to a future perspective for mankind, based on this very identity that has been clearly laid out by what we could be doing if we decide to make the commitment and collaborate on the basis that Russia and China have laid out.

OGDEN: Yeah, China really is an inspiration in that regard. Let me just read a very quick quote from that paper that you referenced, Kesha. The title of this white paper, again, is "The Right to Development: China's Philosophy, Practice and Contribution"; and they start by saying, "The right to development must be enjoyed and shared by all peoples. Realizing the right to development is the responsibility of all countries and also the obligation of the international community." If you just juxtapose that to the Malthusian philosophy of the British Royal Family and others in the so-called "West" today, where they say, "Well, no, you know, the right to development – it's not a right. All peoples do not have an equal right to the same living standard, and, plus, if we were to pursue that – as Obama said when he went to Africa – 'the planet would boil over.'" I mean, give me a break!

So, China's white paper is laying out the *opposite* philosophy, view, of man. I think, in accordance with what

Putin

said in that State of the Union, that, yes, every human being is a creative human being. That is the fundamental right of every human being – is to develop that creativity and to contribute it to his or her nation and to the future of mankind.

In the China white paper, they go on to state some really stunning statistics. You, Kesha, cited the lifting 700 million people out of poverty; which is just an incredible achievement in and of itself. Now only a little bit under 6%, 5.7% of the population of China, are officially under the poverty line. And in the white paper they were very proud to point out that China was actually the first to achieve this UN Millennium goal – which is a goal to lift such and such a percentage of people out of poverty. But they refuse to stop there! They say, "That's not enough. We have a goal, that we are going to eliminate poverty altogether!"

The statistics are amazing. If you compare China in 1949 to China in 2015, only a 70-year difference, the average longevity in China in 1949 was 35 years. Today it's 76 years. The enrollment of school-age children in school in 1949 was 20%. Today it's almost 100%; 99.8% of all school-age children are enrolled in schools in China. The difference between 1978 and 2015: the GDP was at RMB767 billion in 1978. Today their GDP is RMB68,000 billion! So, that growth is unbelievable. And then there's, obviously, much less tangible things that you can measure, but which are clear to see, including the spread of

art,
classical culture, classical musical training among the
children
of China. So this is really a model for the rest of the
world,
an inspiration. As Xi Jinping has said, "We invite the United
States, we invite the West to become a part of the New Silk
Road,
and to become a part of the One Belt, One Road initiative."

One event that was happening in Washington, D.C.,
simultaneously with this Day of Action that the LaRouche PAC
activists had on Capitol Hill, was really an unprecedented
event
that was sponsored by the Asia Society. It was an all-day
event
that was hosted by a scholar named Dr. Patrick Ho, who's the
Secretary General of the China Energy Fund Committee. One of
my
colleagues who was there, said about the event that "This was
one
of those days in Washington, D.C. when all of the principles
that
you've been talking about as a LaRouche PAC activist for years
and years and years, all of a sudden are being echoed by the
person standing at the podium." We've had those experiences
periodically, but this *entire* event was about the right to
development, the One Belt, One Road Initiative, the Eurasian
Land-Bridge, the World Land-Bridge, the New Paradigm, win-win
cooperation, the United States joining the Silk Road – quite
literally, in those terms.

Dr. Ho actually laid out five points of advice to the
new
incoming [Trump] administration on how to integrate the United
States into the One Belt, One Road program. His five steps are
as
follows:

- 1) Consider One Belt, One Road a platform to spearhead

initiatives and programs to bring closer cooperation between the United States and China;

2) Realign trade agreements with Asia-Pacific nations to accommodate the One Belt, One Road;

3) Adjust the U.S. posture towards the international development banks – that's the AIIB, the New Silk Road Fund, the New Development Bank of the BRICS, and so forth – and promote their capacity to assist in support for infrastructure development;

4) Help secure security along the One Belt, One Road;

5) Get the international institutions to work with the One Belt, One Road.

So, I think that's actually a very clearly stated way to, as we say in this pamphlet that we've published from LaRouche PAC, have the United States join this new Silk Road.

These ideas, as Diane was saying, this is an active principle, this is the dynamic {elsewhere}, and our responsibility is to ensure that {this} is the dynamic shaping policy in the United States.

SARE: Along these lines – because I know there's discussion and there's an article about Sen. Schumer saying he will work with Trump on a \$1 trillion infrastructure package (something like that) – I think the idea of Hamilton and the ideas of people like Krafft Ehrlicke and what China is doing, really need to be understood by our activists, so that people can reflect. For example, there's discussion about one of the things that was promoted in the *New York Times* for Trump to do with his

infrastructures, that there should be a tunnel under the Hudson River, from New Jersey to New York. Right now I think the trains go, I don't know, every 90 seconds, or every three minutes, or something like that. There's an enormous amount of traffic. The Port Authority Bus Terminal is very old and decrepit. It's going to have to be rebuilt and relocated. The tunnels are very old.

So, this is something that has needed to be done for a long time. As everyone might imagine, there's an absolutely enormous amount of traffic between Manhattan and New Jersey across the Hudson River. So, you say, "What's wrong with a new tunnel between New Jersey and New York?" Well, in a sense, if you were to do that, it would be a sin of omission. Obviously we need a tunnel, but if the idea were to connect this tunnel to a tunnel under the Bering Strait, so that you could travel from Manhattan to Moscow, that would be a completely different idea. And I think what...

OGDEN: [cross talk] ...Manhattan to Jersey City; that's for sure! [both laugh]

SARE: Yeah! Or even, you know, for people who don't want to go to Moscow, for whatever reason. They could go to Paris, but they could travel through Siberia. All kinds of exotic, really wonderful places. It would be quite a ride. Although, I suppose,

if we get the magnetically-levitated vacuum trains, you wouldn't really get to see much. On the other hand, you'd arrive at your destination *before you left*, by the clock.

Anyway, all of these things would *completely* transform the way we think of *everything*. If you could take a train from New Jersey to San Francisco. Supposing even that it wasn't three hours – it was a normal high-speed train – so you got there in a day-and-a-half, that's a completely different phenomenon. It changes the United States: what you can ship; whom you can work with; the exchange of ideas; the exchange of goods. The ability for people to find the very most brilliant individual, whether they're in China or Somalia or India, who has expertise in a particular area, and you want to bring them in to collaborate with a team of scientists in your local laboratory. All these things become thinkable.

So, when Mr. LaRouche a few years ago had made the point that he doesn't like the term "infrastructure" anymore, because it doesn't really get at what is actually necessary; which is the question of how do you increase the productivity of every person. And that requires thinking in terms of a *platform*. The difference between not having electricity, for example, and having electricity, is not simply night and day. You just can't even compare it. It's *incommensurate*. Therefore, I think we have to be both open-minded, but we also have to set {really high} standards for what we think we should be doing. It would be absolutely criminal, even if it did employ millions of people,

to
fill in every pothole in every major city in the United States.

That would not lift the standard of living or the productivity of
the nation as a whole; whereas a high-speed rail link that went
from Manhattan to Moscow would actually have a completely
transformative effect.

OGDEN: Yeah, it's these {leaps} in progress that are unquantifiable, because it's a completely different measuring rod, from one leap to the next. Last week on the webcast here on

Friday night, Ben Deniston gave an excellent presentation on what's necessary for a real space colonization and exploration program. I thought one example that he used during that presentation, was really interesting. Just think about what's the

difference between Lewis and Clark's Expedition to explore the Louisiana Purchase Territory and to cross the continental United

States vs. what we were able to do with the trans-continental railroad. That's a different universe vs. what we would be able to

do with what you're talking about, Diane, with a magnetically-levitated train that goes from New York, to Los Angeles, all the way up to Anchorage, Alaska, and across the Bering Strait, into the Eurasian landmass. Those are just quantifiably and qualitatively different modes of action. And so,

yes, it's "setting the bar" incredibly high.

Kesha, in your article, you said, "You should ask: How high?

We should leap, we should jump. Mankind should take a leap. How

high?" It's these kinds of insights that Krafft Ehrlicke, that

others, were able to discuss from the terms that now Mr. LaRouche has {scientifically} defined, in terms of energy-flux density, how much more productivity are you able to achieve, with less effort, with less energy applied, because of these qualitative leaps in technology and in the principle that you're employing.

Before we get into a little bit more of that, I do want to bring up, though, because you mentioned it, Diane, this article, this interview with Sen. Chuck Schumer. Mr. LaRouche was told about this earlier today when we had a discussion with him. He placed some importance on it and said, "You know, Chuck Schumer does play a significant role in the Democratic Party." He is now Minority Leader in the U.S. Senate, and, very significantly, led the fight against Obama's veto of the JASTA bill; very publicly broke with the Obama administration, in favor of the 9/11 families, in overturning the Obama veto of the JASTA bill. I'd like to say something about that later.

This article is an interview that's published on syracuse.com. It starts by saying, "U.S. Senator Chuck Schumer said Wednesday that he's optimistic Congress will strike a deal with President-elect Donald Trump, to pass a \$1 trillion infrastructure bill within the first 100 days of the administration." However, he warned, "the bill cannot rely on what he called 'gimmicks' or tax breaks." He said "any infrastructure bill must be paid for through substantial and direct federal funding." He said, "The bill needs to be stronger and bolder than ever before. Simple tax credits will not work."

He also said that the so-called public-private partnership that Trump's infrastructure plan and other incentives to build projects that would be privately owned, would not function. He said that he had personally told Trump in a private meeting, that such a plan would lead to investment only in the most profitable projects – people who are just trying to make a buck; and could lead to significantly higher tolls on privately owned roads and bridges. Instead, Schumer said, "The \$1 trillion could flow into the U.S. Treasury to be used for rebuilding the nation's infrastructure." So, this is a direct Federal financing, not a scheme, not a gimmick, not tax breaks, not PPPs [public-private partnerships]. That is a significant development.

I do not think it is a coincidence that that interview comes directly in the wake of a two-week mobilization by LaRouche PAC activists on Capitol Hill to force the issue of Hamiltonian national banking, direct Federal credit. I know that there were countless meetings from activists; there were several dozen meetings that Paul Gallagher personally had with staffers and Congress people on Capitol Hill to discuss the details of what Hamiltonian economics and Hamiltonian national banking actually means. If you haven't seen it yet, I would highly recommend going back and listening to the recorded Fireside Chat that Paul Gallagher did last night; that was on this question of what Hamiltonian national banking really means.

So this is significant; but, indeed, we have to have the view that {we} are setting the agenda. This nation and the leadership of the country need a very intensive course in what Hamiltonian economics really means.

ROGERS: Yes, and I think that the title of our publication which we are continuing to get out *en masse*, *The Hamiltonian Vision for an Economic Renaissance* is absolutely imperative to be understood as just that. We're not just talking about developing infrastructure or increasing manufacturing; because that's not what Hamilton understood in the increasing of the productivity of society. It was starting with advancing the creative powers of mankind; and Lyndon LaRouche has taken that to a very high level and conception, as you said. His work over the past 40-50 years looking at this conception of leaps in productivity of society based on this conception of the potential for mankind to advance in ways that had not been thought of before; to advance in ways where the creative leaps in mankind take the development scientifically and technologically to higher and higher states. Mr. LaRouche's understanding of this and Krafft Ehrlicke's were very synonymous; they worked hand-in-hand together. The German space pioneer Krafft Ehrlicke – the rejection of his ideas by the "limits to growth" imperialist budget-cutters, who didn't want to see mankind advance in this way, was as direct as the opposition to Lyndon LaRouche. If Mr. LaRouche's policies had been put through – along with Krafft Ehrlicke's – on the development of LaRouche's perspective in the '80s for a vibrant space program, setting the agenda of the

space

program to heights that had not been thought of up until that point, and continuing what John F Kennedy had laid out as a national mission for advancing not just in the moment for space

development; but looking far into the future. It's interesting

to go back and look at what the vision was at that time, and how

far we have been set back because we've had people who decided that it's not the place of human beings to develop.

Krafft Ehrlicke, as Mr. and Mrs. LaRouche have continued to

say, represented a quality of genius. It wasn't just that he understood aeronautics and was one of the best in terms of field

of technology. He was a real philosopher; his conception of space development started from the standpoint of the development

of mankind as a whole. That we on this planet, have a responsibility for the development of each and every human being

on the planet; but the way we're going to achieve is – as he said on many occasions – that you have to leave the confines of

one small planet. The idea that there are only limited resources

here for a limited number of people is not true. There's a very

beautiful conception of that drawn out by Krafft Ehrlicke in a very short writing that he wrote called "The Extra-Terrestrial Imperative; Growth and Life"; that's the model that he worked on.

I just want to read something quickly from that, because I think

it's very indicative of what we're talking about here. People have to get these ideas in a very advanced understanding of it

when we're going into Congress right now. It's not just about getting them to pass a piece of legislation. It has to be, and we're seeing, a total shift in the thinking of the population. He says:

"There was a time when the human mind was slow to accept growing evidence that Earth is not a flat center of the universe.

Now the concept of a closed, isolated world must be overcome. Viewing our Earth from space should make it obvious that the world into which we now can grow is no longer closed. By ignoring this new reality, current predictive world dynamic models fail. Adhering to an obsolete, closed worldview, they despair of the future growth prospects. The extra-terrestrial imperative enjoins us to grow and live through open world development which contains all the futures the human mind can hold."

So, that's what we're talking about. How far can the human mind advance? How far can the human mind see into the future? That's what we're talking about right now, and we have a potential to really bring that perspective into focus if we have a revolutionary change in the way we think about society, and we think about the responsibility of the growth in society which we have to now bring on, because it's long overdue. LaRouche's solutions really put forth exactly how we bring that into being.

OGDEN: This the moment of opportunity. If you look at, as Diane covered in the beginning of our discussion, this wave of unexpected and completely dramatic electoral results and otherwise; from Brexit to the Presidential election. We've

got
the Italian referendum coming up this weekend; we could see
some
very dramatic results out of there. Hollande has now declared
that he will not be running for President of France. This is
a
very dramatic and uncharted period; and the potential is
there,
the doors are wide open. I think we have repeatedly gone back
to
this point, but I think we should return to it again. It
should
have been seen that this was not business as usual at the
point
that the entirety of the United States Senate and a vast
majority
of the U.S. House – not along party lines – rejected Obama's
treasonous veto of the JASTA bill. That was in no small part
the
result of the activation and the leadership of the LaRouche
Political Action Committee in the United States. I think we
who
are on this discussion right now, can say that we know
directly
that the role that LaRouche PAC played was central and primary
in
leading that fight for years. Direct collaboration with the
9/11
Families; direct collaboration with the members of the U.S.
House
and Senate in forcing this through. That was not something
that
Obama – despite all of his bluster – and the Saudi government
– despite all of their millions of dollars; they just could
not
handle that. That was something that overcame everything that
they tried to throw up against it.

Now you have a pathetic effort by McCain and by Lindsey Graham to try and gut the JASTA bill in the last days of the lame duck session; but this is not going anywhere. There was a very good statement put out by Terry Strada and the 9/11 Families United for Justice Against Terrorism, where they said in their press release, "We wish to state our firm opposition to the proposed legislative language offered by U.S. Senators Lindsey Graham and John McCain that would effectively gut the JASTA bill; which was overwhelmingly passed by Congress in September." Later they say, "Notably, Graham's and McCain's efforts come in the wake of a massive lobbying campaign by the Kingdom of Saudi Arabia, which is now employing roughly a dozen lobbying firms at a cost of more than \$1.3 million per month." And then Terry Strada herself is quoted saying "In April of this year, Senator Graham met with 9/11 family members and told them that he supported our cause 100%. Senator Graham is now stabbing the 9/11 Families in the back. He and Senator McCain are seeking to torpedo JASTA by imposing changes demanded by Saudi Arabia's lobbyists. We have reviewed the language, and it is an absolute betrayal." She says, "We, the 9/11 Families, are fortunate to have Senators John Cornyn and Chuck Schumer to block this action in the Senate." I can tell you that Senator Schumer told me personally on Wednesday night that this effort is going nowhere; this thing is not going to fly. So, they are holding the line very firmly. But really, they have no choice; because this victory on the JASTA bill and then everything that has come

since

then, including this Presidential election, was a statement that

this is not business as usual among the American people anymore.

There is a mood of revolt among the American people.

I just want to read one very short excerpt from an article

in *The Hill* which I think excellently gets to that very point and I think is more generally applicable. The article was titled, "Note to Allies: Don't Underestimate Overwhelming Popular

Support for JASTA." The author, Alexander Nicholson, says in this article, "[O]n this particular issue..., no amount of money or insider Washington connections will be able to overturn the overwhelming will of the American people. Indeed," he says, "the

highly unexpected but highly populist-inspired election of Donald

Trump to the White House should serve as an indicator that no amount of inside-the-beltway inside baseball can achieve results

when it comes to certain issues at certain times. And this, too,

is one of those issues and times." And then he concludes the article, "The current arguments are as ineffective as the synthetic inside-the-beltway strategy it has thus far employed.

But the new era of empowerment of the American electorate is not

to be underestimated." So, I think that is absolutely the case;

and people should take heart to that. This is, indeed, a new political era for the United States; it's the "empowerment of the

American electorate."

Now's the time to take that empowerment and just keep

the momentum going; but it has to be from the standpoint of educating ourselves, as Kesha said, on the principles of Alexander Hamilton and the principles of the science of physical economy, and saying, "We now are committing ourselves to what the Chinese have called 'the inalienable right to development'; and we will not let go of our demand for that inalienable right."

SARE: Just on that, I think on the one hand it's sort of obvious; although I guess it shouldn't be, because we've tolerated such criminality for the last 16 years since 9/11 occurred. Droning people, torture, and so on. The NSA spying on every detail of everything of everyone. But there's a certain limit where people just said, "No, we're not intimidated." We saw that particularly strongly in Manhattan among first responders and others who died, who are still dying as after-effects, or who had loved ones who died, or colleagues who died. There's a certain sort of sacred commitment that "We are not going back on this," and they're not afraid. The challenge now again is to raise the standard; in other words, can we fight with the same fearless passion for those things that are necessary for mankind to progress? Could we get a situation where the population just says, "Absolutely not! We're not shutting down our nuclear power plants. Are you crazy? This is unacceptable. You're saying we're not going to go back to the Moon and build the means to get onto Mars from the Moon? This is

crazy!" Where no one even gives it a second thought that it's so obvious. I think that is where the two areas which Einstein excelled in both: the music – his violin as a certain source of inspiration and thought; and the science come together. When one is conscious of what it means to be truly human and creative, then anything on a lower standard than that, is the same kind of affront as the Saudi Foreign Minister traipsing through the halls of Congress in his robes lined with money. You just say, "Oh, this is beneath us." We saw that effect here when the Schiller Institute Community Chorus participated in this series of performances of the Mozart *Requiem*; and there's more music coming up – again sponsored by the Foundation for the Revival of Classical Culture – on December 17th in Brooklyn. A unity concert with the conception of, what does it mean: to be human? Because human beings are not animals, no matter how many environmentalist barbarians want to try and impose that on us. When you've located your identity in a realm which is truly beautiful, then a lot of these things that seem so difficult now – like the difficulty of these politicians standing up to Wall Street on Glass-Steagall. Why are they afraid? Why do they find that difficult? Because their own identities are right now on too low of a level; but if they began to look at the world from a higher standpoint – which is I'm convinced where people like this woman from China, the Vice Foreign Minister Fu Ying – you just get a sense among some of these people that where they're coming from is a much higher level and that such a thing would

be

beneath them. I imagine this was the effect of someone like President Abraham Lincoln, who was described when he was seen visiting the soldiers; because his identity was placed in a different location in a higher realm. Therefore, it wasn't just that he was fighting against fear; there wasn't fear because there was such a firm commitment to what is right.

So, I think the next phase in this process is to have a similar, almost ease; a soaring quality of mankind, even in the United States, to get ourselves into the realm where we actually should be living.

ROGERS: Diane, you keep getting them to sing; bringing more inspiration and optimism. So, we can get more singing and get more space development, then we can really succeed.

OGDEN: President Modi of India called it a mass movement for development; and I know Helga LaRouche has echoed that call repeatedly since he said that. And we really do see a mass movement for development among some of these Eurasian countries especially, but also with them reaching out to African and South and Central American countries, you have a majority of the world's population now getting in on this mass movement for development. But that's what we need demanded from the American people right now; and I think we can turn this new era of empowerment of the American electorate into a mass movement for

development. But we have to do it from the standpoint of a Hamiltonian renaissance in the United States. We have the materials for that, as we've said before. The new book, *Hamilton's Vision* is available on Amazon; and people can read those four reports that he wrote to the United States Congress as Treasury Security. We also have the Four Laws from Mr. LaRouche which are available on the LaRouche PAC website, and the related pamphlet, "The United States Joins the New Silk Road."

So, I implore people to become as active as you can. If you haven't yet become an activist with the LaRouche PAC, now is the time to take that step. Support us in every way you can, and make yourself into a world historical individual by acting on this current, very brief window of opportunity for mankind. You can sign up on the LaRouche PAC website; you can subscribe to our YouTube channel; you can become an activist through the LaRouche PAC Action Center; and you can share this video as widely as you possibly can. Let's make this a mass movement for development!

Thank you very much for joining us here today. Thank you to both Kesha and to Diane. And please stay tuned to larouchepac.com.

At komme op af kviksandet

Leder fra LaRouchePAC, 1. december, 2016 – Kinas Xi Jinping og Ruslands Vladimir Putin fortsætter med at komme med tilbud efter tilbud til USA – og andre nationer, der stadig sidder fast i det transatlantiske systems dødbringende kviksand – om at gå med i opbygningen af det nye, globale paradigme, der er i færd med at erstatte geopolitiske krige og fascistiske nulsumsspil-økonomier, med den Nye Silkevejspolitikks win-win-resultater.

Den kinesiske regering har netop udgivet en hvidbog, »Retten til udvikling: Kinas filosofi, praksis og bidrag«, som dokumenterer det forbløffende fremskridt, Kina har præsteret i løbet af de seneste årtier inden for områderne fattigdomsreduktion, levetid, uddannelse og så videre, og dernæst fortsætter med at forklare, at deres Bælt-og-Vej-initiativ har til formål at hjælpe andre nationer med at opnå lignende resultater. Retten til udvikling, proklamerer hvidbogen, er hele menneskehedens *umistelige rettighed*.

Den russiske præsident Putin gentog i sin »Tale til nationen« for den russiske Duma, det føderale parlament, at han var indstillet på at samarbejde med den tiltrædende Trump-administration i USA for at »sikre international stabilitet og sikkerhed«. Putin gjorde det ligeledes til fulde klart, at Ruslands fremtid ligger i at nære kreativitet, videnskab og evnen til at løse problemer hos den unge generation: »Vore skoler må fremme kreativitet ... Vore børn vil klart se, at Rusland har brug for deres ideer og viden.«

Dette er præcis den form for tankegang, som engang dominerede Franklin Roosevelts, og endda John Kennedys, USA, men det er blevet næsten uforståeligt for de fleste amerikanere i dag, i et USA, der er blevet transformeret af de seneste 16 års mareridt med Bush og Obama.

Og dog, så er genopvækkelsen af denne ånd selve nøglen til en strategisk sejr imod det døende, Britiske Imperium. For at opnå dette kræver det, at vi lever op til udfordringen med at få den amerikanske befolkning, og dens repræsentanter i Washington, til at tænke på det højere niveau, som er det sande potentiale, der er fremlagt for os, og ikke på niveauet for de kontrollerede 'trivielle selskabslege', som karakteriserer politikken i Washington og i lokale anliggender.

I en diskussion tidligere på dagen med medlemmer af LPAC's Politiske Komite og Videnskabsteam, samt Helga Zepp-LaRouche, understregede Lyndon LaRouche den afgørende rolle, som et fornyet rumprogram spiller for atter at tænde gnisten for optimisme og inspiration omkring spørgsmålet om, hvad menneskets formål i universet er. Den store, tyske rumforsker Krafft Ehrlicke er en vigtig prøvesten i denne bestræbelse, sagde LaRouche, for kampen for at bringe fremskridt inden for videnskab, kultur og økonomi tilbage, som en forenet, indbyrdes forbundet præstation.

»Hele formålet er at forstå, hvad fremtiden bringer, eller *kan* bringe, og fastholde udviklingen på denne basis«, sagde LaRouche. »Det er ligesom hele tiden at holde trit; hele tiden forsøge at gøre noget, der er vigtigere, at opnå det, og dernæst nyde det ... Der må være et element af overraskelse, et element af denne form for udtryk. Det er det, der får det til at virke. Det er ikke noget tomt; det er noget, man skal *få til* at virke.«

LaRouche fortsatte: »Vi lever i vort intellekt. Hvis vi kan tænke kvalificeret, så opererer vi i rummet. Vi bør håbe, at vi vil frigøre os og således bringe menneskeheden til et nyt niveau af præstationer.«

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping mødes med Ruslands præsident Putin, Chiles præsident Bachelet, Indiens præsident Modi og Kasahkstans præsident Nazarbayev i sine bestræbelser

på at rekruttere nationer til den Nye Silkevejs økonomiske politik.

Skiftet til det nye paradigme er virkeligheden – Propaganda for lokale interesser er farligt

Leder fra LaRouchePAC, 30. november, 2016 – I denne uge kom delegationer fra Manhattan og flere stater i det østlige USA til Washington, D.C., for personligt at inddrage kongresmedlemmer i nødvendigheden af at tage skridt til at genindføre Glass-Steagall og gennemføre **LaRouches »Fire Love«**, for at håndtere den aktuelle, strategiske krise. Dette politiske initiativ – sammen med pres på kongressen over hele landet – kommer på et tidspunkt med nonstop mediefiksering på nyvalgte præsident Donald Trumps seneste og eventuelle udnævnelser til regeringsposter. 'Hvem er de?... Hvor dårlige er de?', osv. Mediernes spærreild, og selv selve udnævnelserne, tjener til at forvirre og demobilisere enhver, der lytter.

Det er vigtigt at modstå alle sådanne, »bottom-up« karakteriseringer, der fremhæver lokale interesser, af det, der foregår. Der er intet lokalt her: »Trump«-valgoverraskelser finder sted i hele verden, og flere vil finde sted i de kommende uger. Vælgere over hele verden afviser nu hele »globaliseringsæraen« til fordel for et nyt paradigme, der fortsat er under udformning. *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, understregede dagen efter præsidentvalgene, at valget af Trump ikke var en »lokal«

begivenhed. Afvisningen af Hillary Clinton gik længere end til et spørgsmål om selve personen; den var en del af et globalt, dynamisk skifte. LaRouche manede i dag til forsigtighed: »Det er farligt at gøre det muligt for dette [forvirringen som følge af lokalt fokus] at opstå. Man må frigøre sig fra det. Det ødelægger ens evne til at tænke og løse problemer.«

Undgå derfor vrede over enkeltpersoner; tænk på det mulige.

Dette er virkeligheden. Der er en dynamik i gang på internationalt plan, for et nyt paradigme for hele menneskeheden, og som er legemliggjort i den eurasiske Nye Silkevej. Præsident Vladimir Putin og præsident Xi Jinping leverer et stærkt lederskab for vejen frem, en vej, som i årtier er blevet fremlagt af Lyndon og Helga LaRouche.

I dag holdt Putin en tale i Moskva fra dette udsigtspunkt. Han talte om den Eurasiske Økonomiske Union, »der sammenkobles med Kinas projekt for det Økonomiske Silkevejsbælte, som vil gøre det muligt for os at bygge et eurasisk partnerskab«. Han talte i anledning af det andet, årlige »Primakov Readings International Forum« i Moskva, for at mindes eftermælet af Jevgenij Primakovs lederskab. Putin sagde: »Hr. Primakov var ligeledes af den mening, at det ville være meget vanskeligt at håndtere nutidens store udfordringer på tilfredsstillende vis uden et seriøst partnerskab mellem Rusland og USA. Ulykkeligvis er de russisk-amerikanske relationer blevet meget forværret i løbet af de seneste år, men dette er ikke vores skyld. Nu, hvor valgkampen er ovre i USA, og en ny præsident snart vil indtage Det Hvide Hus, håber vi, at dette vil skabe en mulighed for at forbedre disse relationer, der er så vigtige, ikke alene for vore to folkeslag, men også for at sikre international stabilitet og sikkerhed ... «

Ideen om nye relationer runger over hele Latinamerika, efter Xis seks dages rundrejse i forbindelse med APEC-topmødet tidligere på måneden. Den mexicanske seniordiplomat Sergio Ley har krævet, at Mexico nu »diversificerer« sine relationer

inden for udenrigshandel og ikke længere har 80 % af sin handel, der finder sted med USA. Han sagde, at der nu finder »en ekstraordinær dialog på højeste niveau« sted mellem Mexico og Kina.

I opposition til dette aktive, nye paradigme for internationale, gensidigt gavnlige relationer, kommer de sidste, fortvivlede bestræbelser fra geopolitikkens afdankede repræsentanter, på at forårsage mere skade og død. Især Frankrig, Storbritannien og Obama-administrationen mobiliserer imod Rusland over Syrien. I dag meddelte Frankrig, at det vil være vært for et møde den 10. december, som vil omfatte ledere fra UK, USA, Tyskland, Italien, Saudi-Arabien og andre, om, hvordan man skal modsætte sig »den totale krigs tankegang«, som de hævder, Rusland og Syrien forfølger.

Virkeligheden er den, at den syriske regering i Aleppo med held driver terroristerne tilbage; og Rusland er i færd med at mobilisere støtte og nødhjælpsforsyninger – inklusive felthospitaler – til de tusinder af mennesker, der nu er befriet og nødlidende.

Foto: Udsigt over Capitol fra toppen af Washington-monumentet.

**Præsidentvalg Frankrig 2017:
Jacques Cheminades kampagne
fortæller Sputnik,
hvorfor Fillon og Le Pen**

betyder blod og tårer for Frankrig

Paris, 29. nov., 2016 (*Nouvelle Solidarité*) – I et interview til Sputnik formulerede chefredaktør for *Nouvelle Solidarité*, Christine Bierre, præsidentkandidat Jacques Cheminades synspunkter om François Fillons sejr i primærvalgene, som går forud for det franske præsidentvalg i 2017. Avisen *Nouvelle Solidarité* er tilknyttet det politiske parti Solidarité & Progrès, som Cheminade har stiftet.[1]

De gode nyheder er, at »François Fillons udenrigspolitik ville betyde et brud med François Hollandes udenrigspolitik, som, med få undtagelser, praktisk taget har været dikteret af Obama og hans britiske allierede. Fillon, der har været en fast deltager ved Valdai Klubbens møder, og som er favorabelt indstillet over for et sundt, næsten ukritisk samarbejde, med Vladimir Putin, har allerede meddelt, at han vil tage skridt til at ophæve sanktionerne mod Rusland og samarbejde med præsident Putin om at genoprette stabilitet i Syrien med præsident Bashar al-Assad og eliminere ISIS [Daesh]«, understregede Bierre.

De dårlige nyheder er det faktum, at, samtidig vil Fillons økonomiske politik »ikke gøre det nemt for ham at vinde«, påpegede journalisten. Sagens kerne er, at Fillon, der af Storbritanniens *Daily Telegraph* er blevet omtalt som »højrefløjens første, ægte Thatcher-leder«, går frem med radikale, økonomiske reformer. »Fillon ønsker at fjerne 500.000 offentlige stillinger under sin embedstid! Det er ikke mindre end 10 % af alle offentligt ansatte. Han vil reducere de 'sociale' omkostninger, som selskaber betaler (som dækker omkostninger vedr. arbejdsløshed, pensionering, offentlig sundhedsforsikring og social bistand, osv.) med 50 mia. euro og skrotte skatten på store formuer og 75 % 's skat på indkomster, der overstiger 1 mio. euro, samt sætte

pensionsalderen op til 65 år«, påpegede Bierre. Denne barske politik vil utvivlsomt fremprovokere en voldsom forøgelse af venstrefløjskræfterne og spille i hænderne på Socialistpartiet, bemærkede hun. »Om han vil være i stand til at samle et flertal i landet for denne ultra-liberale politik med sin nuværende politik, står hen i det uvisse ... «, sagde hun.

Hvad er Fillons og hans sandsynlige rivaler, partiet Front Nationals Marine Le Pens styrkeområder og svagheder? »Deres styrke ud fra standpunktet om verdenspolitik er, at de begge ønsker fred med Rusland og et Frankrig, der genvinder sin traditionelle uafhængighed af de vestlige magter«, understreger Bierre. »Deres svaghed er, at ingen af dem har en økonomisk politik, der kan bryde Frankrig fri af det vestlige oligarki, dvs., de finansielle topmagter, der opererer ud fra Wall Street og City of London, som definerer vestens politik, inklusive Vestens høgeattitude over for Rusland«, understregede hun.

Journalisten påpegede, at hverken Fillon eller Le Pen kræver en finansreform, der vil bringe en afslutning på den pumpning af milliarder af euro ind i »for-store-til-at-lade-gå-ned«-bankerne, siden krisen i 2008. »Deutsche Bank er i realiteten bankerot, og den italienske banksektor har, iflg. den italienske regering, dårlige lån for 200-400 mia. euro«, påpegede journalisten og advarede om, at implosionen af Vestens finanssystem er lige rundt om hjørnet. »Så længe, dette ikke er løst, vil ingen nyvalgt præsident være i stand til at gøre noget som helst, fordi disse banker, ikke kan udlåne til investering og er totalt afhængige af likviditetsindsprøjtninger (kvantitativ lempelse) til milliarder af euro fra den Europæiske Centralbank (ECB), månedsvis eller på årlig basis, som de udelukkende bruger til spekulation for at overleve.«

Forskellen med Cheminade

I modsætning til Fillon og Le Pen, kræver Jacques Cheminade, partiet Solidarité & Progrès' præsidentkandidat, »en streng opdeling mellem nyttige banker (indsud og kredit til økonomien) og investeringsbanker (spekulation)«, understreger hun og trækker en parallel mellem Cheminades koncept og USA's Glass/Steagall-lov. »I kølvandet på en sådan reorganisation vil vi få et presserende behov for en politik for genindustrialisering for at genstarte økonomien«, siger Cheminade, som Bierre citerer. Fillon på sin side »ønsker at ændre ECB's kurs fra sin nuværende funktion – som består i kun at bekæmpe inflation – og til at blive en bank, der fremmer investering i produktive aktiviteter. Dette er nogenlunde det samme som at forsøge at koge ny suppe på gamle ingredienser«, forklarer hun. »Hr. Fillon siger det ikke, men alt dette kræver en total revidering af diverse traktater helt tilbage til 'Maastrichttraktaten' (1992), som etablerede ECB som en autonom bank med ét eneste ansvarsområde: at sikre valutaens stabilitet«, fortsatte den franske journalist. »ECB's statutter forbyder den udtrykkeligt at udstede lån til regeringer til investering i infrastruktur eller andre fornødenheder.«

I mellemtiden lovede Marine Le Pen, at hun vil arrangere en folkeafstemning om, hvorvidt Frankrig skal forblive i EU. »Hendes forslag til en opfølgning mangler imidlertid fuldstændigt underbygning«, mener Bierre. »[Le Pens] økonomiske og finansielle plan for præsidentvalget i 2012, som stadig gælder, foreslog at gå tilbage til den franske frank og krævede, at Banque de France udstedte, hvad der svarer til 100 mia. frank lån om året, hvoraf 90 % skulle gå til afdrag på hele den franske gæld, og kun 10 % til nye investeringsprojekter!« bemærkede den franske journalist. »I denne periode ville den samme politik med 'budgetstrenghed', som vi nu har, blive anvendt over for de franske borgere«, advarer Bierre.

Cheminade på sin side foreslår at genetablere Europas

oprindelige centralbanker og vende tilbage til disses oprindelige valutaer, alt imens euroen bevares som en fællesvaluta. Han kræver, at »man forlader euroen og EU-traktaten (1992-2017) og genopbygger Europa omkring de kernestationer, der grundlagde Europa«, understregede journalisten og satte således fokus på betydningen af, at de europæiske nationer overtager kontrollen med deres monetære politik. »For at befri sig fra de vestlige, rovgriske finanscentres greb, bør Frankrig og Europa, siger hr. Cheminade, orientere sig mod BRIKS og støtte den stærke dynamik, som især Kina og Rusland har skabt i løbet af de seneste år, hvor de har skabt en ny, økonomisk verdensordens kreditinstitutioner (AIIB, Nye Udviklingsbank, Silkevejsfonden, osv.)«, understregede Bierre. »Hans fremgangsmåde er, hvis man foretager en sammenligning med russiske økonomers, baseret 'på udstedelse af statskredit til forskning og industriel udvikling, af samme art, som den [russiske økonom] Sergei Glazjev promoverer'«, understregede den franske journalist.

---

[1] Partiet er en søsterorganisation til LaRouche-bevægelsen.

Ligesom Knud den Store kan oligarkerne heller ikke standse tidevandet

Leder fra LaRouchePAC, 29. november, 2016 – De revolutionære forandringer, der fejer hen over de vestlige nationer, fremprovokerer hysteri blandt de afdankede, miskrediterede

nationale ledere i Europa og USA. Brexit, valgnederlaget for Obamas og Hillarys plan for krig med Rusland og Kina, Filippinernes oprør mod Obama, og den ene europæiske nation efter den anden, der afviser de anti-russiske sanktioner og dæmoniseringen af Putin – disse ting og mere endnu repræsenterer en erkendelse i hele Vesten af, at deres lederskab har været kontrolleret af finansoligarker og krigsgale neokonservative, som ikke længere kan tolereres. Imperiet er i færd med at smuldre – men 'the Lords' vil gå til yderligheder, selv til atomkrig, for at redde Imperiet, med mindre de erstattes, før det kommer dertil.

Det kommer ikke som nogen overraskelse, at briterne rejser sig til forsvar for Imperiet på den mest åbenlyse og frastødende facon. Tony Blair har, efter at Englands egen Chilcot-undersøgelse har afsløret hans ulovlige aggressionskrig i Irak, baseret på løgne, meddelt, at han vender tilbage til politik for at redde sin døende race. En amerikansk officer, der skriver på oberst Pat Langs Sic Semper Tyrannus-blog, indfanger måske ironien bedst: »Jeg bemærker også, at, i UK har Tony Blair lettet på sit kistelåg og hjemsøger atter Londons gader med den hensigt at omstøde Brexit. Ser vi et mønster her? Internationale eliter, der ikke er tilfredse med bønder på begge sider af Atlanten, der gør oprør?«

På onsdag vil det britiske parlament debattere Tony Blairs forbrydelser, en debat, som har gjort Blair-tilhængere i Labour-partiet hektiske over den yderligere afsløring af deres medskyldighed i ødelæggelsen af Sydvestasien og Europa.

Ligeledes fra UK ser tidligere, konservative regeringsminister Ken Clark hen til den ynkverdige Angela Merkel som det sidste 'store hvide håb' for Det britiske Imperium: Merkel er, skriver han, nu, da USA er blevet »tabt« til Trump, »den eneste politiker, for hvem det lykkes at holde traditionen med vestligt, liberalt demokrati i live«. Hvis det, der er sket med Vesten, skal være »vestligt, liberalt demokrati«, så er folk tydeligvis parat til at dumpe det.

Dette hysteri går så langt som til den uddøende races respons på det nederlag for terrorisme, der finder sted i Aleppo. I takt med, at Rusland og Syrien tilsammen demonstrerer, at terrorisme rent faktisk kan besejres og befolkningen befries fra barbari, reagerer de vestlige medier med rædsel og insisterer på, at Rusland og Syrien er problemet, og ikke terroristerne. Frankrig har, under det til undergang dømte Hollande-regime, endda indkaldt til et hastemøde i FN's Sikkerhedsråd, for at fordømme Syrien.

Men tidevandet kan ikke standses. Bag bølgen af fornuftig tankegang i Vesten ligger der en voksende erkendelse af, at Rusland og Kina har indført et nyt paradigme, baseret på win-win-samarbejde omkring den fysiske udvikling af nationer og områder i hele verden. På alle kontinenter afholdes der konferencer om den Nye Silkevej, som Xi Jinping har igangsat, og som analyserer den eksisterende og potentielle infrastrukturudvikling, der forbinder nationer gennem fælles fremskridt og gennem at udveksle og være fælles om de bedste og mest kreative traditioner i deres respektive kulturer.

LaRouche-organisationen har initieret og ført kampagne for disse ideer i et halvt århundrede. Nogle mennesker godtager det pessimistiske og løgagtige synspunkt, at en relativt lille organisation ikke kan have været ansvarlig for sådanne globale forandringer – men disse mennesker forstår ikke den kraft til at ændre historiens gang, som ideer er i besiddelse af, og som er langt større end »forbindelser« til folk ved magten.[1] Sandheden afsløres gennem historiens lange buer, og verden oplever nu den tordnende lyd fra en historisk tidevandsbølge. Hvilken retning, den efterfølgende opvågning vil tage, afhænger af kraften i kreativiteten og den klassiske kultur, som verdens befolkning, og især USA's befolkning, vedtager.

Som Friedrich Schiller, frihedens digter, skrev: »Menneskeværdet er i dine hænder lagt; dets vogter vær. Med dig det synker, med dig det løftes.«

»Knud irettesætter sine hoffolk ved bølgerne«, af Alphonse-Marie-Adolphe de Neuville.

---

[1] »Lad alle mænd vide, hvor tom og værdiløs kongers magt er. For der er ingen anden, der er navnet værdigt, end Gud, som himmel, jord og hav adlyder.«

Således skal ifølge legenden Knud den Store have sagt, da han, for at modbevise sine smigrende hofmænds udtalelse om, at han var »så mægtig, at han kunne befale havets bølger at trække sig tilbage«, fik sin trone båret ud til havets kyst og siddende på den befalede bølgerne at trække sig tilbage, da tidevandet kom ind. Hvad de naturligvis ikke gjorde.

Schiller   Instituttet   i Serbien: Med den Nye Silkevej vokser en ny optimistisk ånd frem i Serbien

28. nov., 2016 – Under et netop afsluttet firedages besøg i Serbien fandt Elke og Klaus Fimmen fra Schiller Instituttet i Tyskland stor åbenhed og optimisme omkring det potentiale, som Kinas Bælt-og-Vej-politik har at tilbyde dette område. Akademikere og repræsentanter for forskellige organisationer og medier var fortrolige, og særdeles bekendt, med Schiller

Instituttets historie og afgørende arbejde for Verdenslandbroen. En førende akademiker, der har skrevet om den Nye Silkevejs betydning for Serbien, understregede, at han er fuldstændig enig med fr. Zepp-LaRouche i, at dette er af global betydning, og er et nyt paradigme.

Mod besøgets slutning blev der holdt et foredrag om »Den Nye Silkevej – en regional og global udviklingspolitik for fred« i Serbiens næststørste by, Novi Sad, for omkring 50 studenter og medlemmer af det økonomiske fakultet, arrangeret af den regionale sammenslutning af økonomer.*

For første gang i årtier, der har været fulde af krige og økonomisk og social ødelæggelse, ser folk nu et håb for fremtiden. En tidligere politiker sagde, at, med Silkevejen, befinder Serbien sig for første gang i historien i en position, hvor landet kan bruge sin geografiske og strategiske beliggenhed positivt, i stedet for at være blevet ødelagt af geopolitik i årtusinder. Resultaterne af de amerikanske valg forstærkede yderligere denne følelse af ny plads til at manøvrere i. I offentlige »afstemninger«, som medierne publicerede, havde resultaterne været 95 % for Trump. For befolkningen var Hillary legemliggørelsen af NATO-aggression. Folk var enige om, at, med Trumps valgsejr, er der for indeværende sat en stopper for krig med Rusland. Der var stor interesse for muligheden for at gennemføre Glass-Steagall nu, og for at omforme hele den økonomiske politik hen imod reel økonomisk udvikling i USA, og i hele verden.

Serbien er blevet meget centralt for Kinas fremgangsmåde over for CEEC-området. Ved det nylige CEEC-topmøde i Letland blev den første aftale, som træder i kraft til januar, om visumfrihed mellem Serbien og Kina underskrevet; Kinas Nationalbank vil åbne en afdeling under serbisk charter, med begyndelse til næste år. Der blev indgået endelige aftaler om at påbegynde byggeriet af højhastigheds-jernbanen mellem Beograd og Budapest, som også vil revolutionere det interne jernbanenet i Serbien. I øjeblikket tager det næsten to timer

for at køre de 80 km i tog fra Beograd til den nordlige by Novi Sad.

Andre projekter: Smederovo-stålværket, som kineserne har købt, med 3000 arbejdere, står for at blive moderniseret, inklusive en komplementær udvikling af en havn (på floden Donau), hvor værket ligger. Alt imens EU har forsøgt at udsætte det, så er der intet, EU kan gøre, eftersom alle regler (inkl. for »anti-dumping«) omhyggeligt er blevet overholdt. Der er planlagt en industripark for high-tech-firmaer i Beograd, der muligvis også bliver kombineret med en ny havn. Man har også planlagt at udvikle en af de største, europæiske, enorme kobber-, sølv- og guldminer i Bor, som man i de seneste 25 år aldrig har investeret ordentligt i. Kina vil således genoplive projekter og sektorer, der har været privatiseret i årtier og blot fik lov at blive forsømt, med en enorm byrde på statsbudgettet til følge.

Alt imens BNP er vokset med 1 % (fra 2 til 3 %) i løbet af det seneste år, hvilket af nogen allerede tilskrives virkningerne af serbisk-kinesisk samarbejde, så er industriproduktionen elendig, med en disproportional sektor for tjenesteydelser. Mange varer importeres billigt (eller knap så billigt), inklusive fra Kina. Arbejdsløsheden er stadig massiv, officielt omkring 16 %, mens den faktiske arbejdsløshed er langt højere. Ungdommen har ingen fremtid, og folk med en universitetsuddannelse ender som taxichauffører eller finder jobs i turismens underholdningsbranche. I Serbiens næststørste by, Novi Sad, ligger en tjeners gennemsnitlige indkomst på omkring 200 euro, alt imens leveomkostningerne udgør 500 euro. Unge mennesker forlader landområderne og flytter ind til de få storbyer, men finder i øjeblikket heller ikke arbejde i byerne. Behovet for investering til fornyelse af infrastruktur er enormt og rangerer sagtens i størrelsesordenen 30-50 mia. euro for hovedstaden Beograds vedkommende.

EU, der på alle mulige måder udøver en masse pres (Serbien er et ansøgerland), anses for at have været en reel forhindring

for udvikling i de seneste 15 år. Ikke alene er ingen projekter blevet finansieret, men Serbiens optagelse i EU er også konstant blevet udsat. Serbien har en enorm befolkningsgruppe, der traditionelt set har boet og arbejdet i Tyskland efter Anden Verdenskrig. Folk er dødtrætte af de tomme løfter. Så enten tager Tyskland og andre EU-lande sig sammen nu og ændrer kursen, eller også har de forpasset deres chance.

* (For femten år siden, i juni 2001, præsenterede Jacques Cheminade (Frankrig) og Elke Fimmen på Novi Sads universet den Eurasiske Landbro, behovet for et Nyt Bretton Woods og principperne for fysisk økonomi, som denne defineres af Lyndon LaRouche. Yderligere et foredrag blev holdt under det samme besøg, ved det prestigøse Institut for Økonomisk Videnskab i Beograd, der blev stiftet i 1958, og som det er lykkedes at bevare frem til i dag.)

Foto: Ny jernbanebro (hvide bue) under opførelse over Donaufloden i Novi Sad. Del af et fællesprojekt mellem Kina, Serbien og Ungarn om en ny, højhastigheds-jernbanelinje fra Beograd til Budapest.

Tysklands fremtid ligger i den Nye Silkevej!

Af Helga Zepp-LaRouche

Tyskland må forpligte sig til denne politik for fred i det 21. århundrede, et totalt nyt paradigme, der erstatter geopolitik med menneskehedens fælles interesse, og Tyskland må aktivt blive en del af et reelt »fællesskab for en fælles skæbne«, som Xi Jinping udtrykker det.

Tyskland må også yde et vigtigt bidrag til en dialog mellem kulturer, der må ledsage denne nye, økonomiske verdensorden, hvis vore bestræbelser skal krones med held. Vi har i Tyskland en rig arv af humanistisk filosofi og klassisk kultur, som på forunderlig vis finder genklang i andre kulturers højdepunkter. Kun, hvis vi genopliver alle nationers bedste, kulturelle udtryk og bringer hinanden ind i en levende dialog, vil vi være i stand til at overvinde den nuværende civilisationskrise.

Leder fra BÜSo, 26. nov., 2016 – Heinrich Heines berømte overvejelse springer i erindring: 'Når jeg tænker på Tyskland om natten ... ' I sandhed, hvilken retning har kursen i Tyskland, eller rettere sagt: Hvor er Tyskland ved at drive hen? Det faktum, at Angela Merkel stiller op til en fjerde embedsperiode, er ikke betryggende. I modsætning til det indtryk, hun forsøger at skabe, er yderligere fire år med en Merkel-regering ikke et løfte om stabilitet, men om det modsatte.

Både Brexit i Storbritannien og valget af Donald Trump i USA er udtryk for en afvisning af hele paradigmet med neoliberal »globalisering«, der blot er et synonym for det anglo-amerikanske imperium. Denne 'globalisering' har ført til forarmelse af voksende dele af befolkningen til fordel for finansoligarkiet, i alle lande, der har været underkastet reglerne for neoliberal monetarisme. Denne 'globalisering' – dvs., City of Londons og Wall Streets krav om unipolær overhøjhed over verden – er ansvarlig for en hel række krige, baseret på løgne, fra Afghanistan til Irak, Libyen, Syrien og Yemen, og som har forårsaget flygtningekatastrofen. 'Globalisering' betyder også farvede revolutioner, som er en politik for regimeskift mod demokratisk valgte regeringer, såsom i Ukraine; det betyder en NATO- og EU-politik for udvidelse mod øst og inddæmning, og det ville sandsynligvis, snarere før end siden, have bragt os ind i en global konfrontation med Rusland og Kina under en Hillary Clinton-

administration.

Kansler Merkel og den chokerede [forsvarsminister] Ursula von der Leyen repræsenterer dette taber-paradigme, og tanken om endnu fire år – uden en ny politik og absolut uden nogen som helst vision for fremtiden – betyder ikke stabilitet, men derimod voksende politisk splittelse i Tyskland og disintegrationen af et EU i oprør. Med den næste, finansielle krise, der med sikkerhed vil komme, vil Merkel-Schäuble-regeringen med sikkerhed atter engang påtvinge borgerne omkostningerne herfor, og, ved at gøre dette, risikere kaos. Skrøbeligheden i den afskyelige flygtningeaftale med Tyrkiets Erdogan og diverse regeringer i Afrika er et løfte om, at det kun er et spørgsmål om tid, før denne krise atter eksploderer.

Merkel repræsenterer dette paradigme, der uafvendeligt er i færd med at synke. Præcis ligesom 304 medlemmer af det Europæiske Parlament, som netop har vedtaget en resolution, der anklager Rusland for at føre massiv anti-europæisk propaganda, så støtter hun en EU- og NATO-politik, som gør netop det, de anklager Rusland for at gøre. Vi må én gang for alle sætte en stopper for den Kolde Krigs tankegang.

Den næste amerikanske præsident har allerede sagt, at han ønsker at forbedre relationerne med Rusland og Kina og har i denne hensigt allerede ført samtaler med den russiske præsident Putin og den kinesiske præsident Xi. Trump har endda signaleret, at USA gerne vil være med i AIIB og samarbejde med Kinas Silkevejspolitik.

I løbet af kun tre år er Kinas Silkevejsinitiativ blevet historiens største program for infrastruktur og økonomisk vækst, tolv gange så stort som Marshallplanen, hvis man måler i nutidige dollars. Halvfjerds nationer samarbejder om det, samt flere end 30 internationale institutioner. Kina har alene 1,4 bio. euro i investeringer; 4.4 mia. mennesker har allerede fordel af en utroligt mangefacetteret vifte af dem – højhastighedsjernbaner, skabelse og distribuering af energi,

vandstyringsprojekter, nye videnskabsbyer, grundforskning, innovation, fælles rumforskning osv. Xi Jinping har tilbudt samarbejde med den Nye Silkevej til alle lande på Jorden på basis af »win-win«-samarbejde. Flere og flere lande svinger over i dette nye paradigme, der, i stedet for et nulsumsspil, er med til at overvinde fattigdom og underudvikling, til alles fælles fordel.

Slut jer til mig i denne kamp

I mere end 25 år har jeg ført kampagne for programmet med at bygge den Nye Silkevej, et program, som jeg sammen med min mand Lyndon LaRouche for første gang foreslog som respons på [Berlin]Murens fald og Sovjetunionens opløsning. Vi har fremlagt dette koncept på hundreder af konferencer og seminarer i hele verden siden da, og nu er det flertallet af menneskehedens politik. Med jeres hjælp kan vi nu sætte dette program på Tysklands dagsorden – et program, der især ville komme *Mittelstand* (små og mellemstore virksomheder) til gode, og på basis af hvilket mange produktive jobs ville blive skabt.

For at skabe et reelt perspektiv og alternativ for Tyskland, har vi ikke brug for et AfD (partiet Alternativ for Tyskland), som ikke har nogen løsninger at tilbyde; men sammen med mig kan man sætte samarbejde med USA, Rusland og Kina på dagsordenen, et samarbejde omkring byggeriet af den Nye Silkevej. Kun gennem et sådant samarbejde kan vi udvikle Mellemøsten og Afrika med en Ny Silkevejs-Marshallplan, og således løse flygtningekrisen på en human måde. Desuden er det netop, hvad general Michael Flynn, Trumps nye nationale sikkerhedsrådgiver, allerede i april, 2015, krævede.

Tyskland må forpligte sig til denne politik for fred i det 21. århundrede, et totalt nyt paradigme, der erstatter geopolitik med menneskehedens fælles interesse, og Tyskland må aktivt blive en del af et reelt »fællesskab for en fælles skæbne«,

som Xi Jinping udtrykker det.

Tyskland må også yde et vigtigt bidrag til en dialog mellem kulturer, der må ledsage denne nye, økonomiske verdensorden, hvis vore bestræbelser skal krones med held. Vi har i Tyskland en rig arv af humanistisk filosofi og klassisk kultur, som på forunderlig vis finder genklang i andre kulturers højdepunkter. Kun, hvis vi genopliver alle nationers bedste, kulturelle udtryk og bringer hinanden ind i en levende dialog, vil vi være i stand til at overvinde den nuværende civilisationskrise.

Slut jer til mig i kampen for at sikre, at denne ekstraordinære chance gribes i Tyskland, og til fordel for Tyskland – en chance for at samarbejde med den nye, samarbejdsparate administration i USA, og med det økonomiske alternativ, der ligger i dynamikken med den Nye Silkevej. Hvis I gør dette med beslutsomhed, kan Tyskland atter blive 'en nation af digtere, tænkere og opfindere', og de fremtidige generationer vil atter opleve fremgang.

* * *

Jeg støtter denne appel: »Tysklands fremtid ligger i den Nye Silkevej!« med min nedenstående underskrift, og jeg vil hjælpe med at cirkulere den.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping (i midten) besøger havnen i Duisburg, Tyskland, 29. maj, 2014. [Photo/Xinhua]

»Ideen om den Nye Silkevej imod det globale finanssystems sammenbrud« Af Helga Zepp-LaRouche

Hovedtale ved 23. nationalkongres for Sammenslutningen af Økonomer i Peru, 17. november, 2016.

Friedrich Schiller, der er en vidunderlig digter, som Schiller Instituttet er navngivet efter, havde den opfattelse, at der ikke kan være nogen modsigelse mellem at være en patriot, og så at være en verdensborger. Jeg mener, at det er muligt at opnå denne idé i vores tid, for, hvis vi giver hvert barn, hver nyfødt på denne planet, en generel uddannelse, der ikke alene formidler generel historie, geologi, musik, videnskab og de skønne kunster, men også en viden om og kærlighed til de andre kulturers højeste udtryk, den tyske klassik, konfucianisme, Gupta-perioden, Cervantes, Goya, hver eneste kulturs guldalder; så ville disse børn være i stand til at udvikle hele det potentiale, som de hver især kan udfolde, og som kun nogle ganske få undtagelser tidligere kunne udfolde.

Download (PDF, Unknown)

Peruvianske økonomers kongres offentliggør konklusion: »Vi deler Helga Zepp-LaRouches perspektiv for global udvikling«

Leder fra LaRouchePAC, 25. nov., 2016 – I et dokument, der opsummerer resultaterne af Sammenslutningen af peruvianske økonomers 23. nationalkongres 17.-19. nov., skrev Roberto Vela Tinedo, dekanen for Sammenslutningen af økonomer i Ucayali (der var vært for begivenheden):

»Vi økonomer i Peru, der forsamledes i byen Pucallpa, vil informere den nationale og internationale offentlige mening om vores holdning mht. den nuværende situation i landet og i verden, og erklærer følgende:

1. At efter en analyse af hovedtalen, som dr. Helga Zepp-LaRouche holdt, er vi enige i det perspektiv om global udvikling, som hendes budskab præsenterer, og som kan ses på følgende link: <http://financiardesarrollo.blogspot.pe/2016/11/la-ferrovia-transcontinental-brasil.html> Efter at have understreget dette punkt, fortsatte Vela med sit budskab – der blev sendt til alle 24 regionale økonomsammenslutninger i Peru, med i alt henved 20.000 medlemmer – med at skrive:

6) For at overvinde denne krise, har BRIKS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), under ledelse af Kina og Rusland, foreslået og initieret byggeriet af en ny, finansiel arkitektur, der har til formål at udvikle nationers fysiske økonomi, i en suveræn relation, hvor alle vinder ('win-win-strategien [original på engelsk]), der knuser det gamle

regimes nulsumsspil, under hvilket nogle vinder og andre taber ... Peru må tilslutte sig denne proces for at kunne opnå vækst.

7) Vi må omstrukturere statens økonomiske politik og erstatte den neoliberale model med en model for udvikling af produktiv transformation med egenkapital ...

8) Vi må anvende videnskab, teknologi og innovation i vores økonomiske udvikling som basis for at være konkurrencedygtige ...

11) Vi må skabe et Ministerium for Strategisk Planlægning, der skal formulere en vision for det land, vi ønsker at være ... og have et nyt Ministerium for Teknologi og Produktion ...

16) Det første, store skridt på vejen til industriel udvikling og promovering af videnskabelige og teknologiske evner, er, at Peru, som et paradigmatiske eksempel på denne nye, suveræne relation, hvor alle vinder ('win-win-strategien'), bør vedtage forslaget fra den Kinesiske Folkerepublik om at bygge en transkontinental jernbaneforbindelse langs den nordlige rute, der ville forbinde havnene Santos i Brasilien og Bayovar i Peru og lægge vægt på udviklingen af hundreder af komplementære projekter, såsom landbrug, agroindustri, varefremstilling, fiskeri, havne, kernekraft, petrokemikalier, videnskabelig og teknologisk innovation, vejinfrastruktur, skabelsen af nye intelligente byer og skabelsen af tusinder af jobs, etc.

Efter fire dages overvejelser har vi aftalt at kræve, at centralregeringen [i Peru] vedtager og promoverer byggeriet af dette storprojekt, i betragtning af, at det i øjeblikket er det eneste, der fokuserer på kontinental integration, og som allerede har et underskrevet Forståelsesmemorandum mellem Kinas, Brasiliens og Perus regeringer.«

Foto: Helga Zepp-LaRouche under en spørgesession på Schiller Instituttets konference i Essen, Tyskland.

USA: General Michael Flynn kræver Marshallplan for MENA-område

24. nov., 2016 – General Michael Flynn, som nyvalgte præsident Donald Trump for nylig udnævnte til national sikkerhedsrådgiver, blev den 20. nov. interviewet af CNN's Fareed Zakaria. General Flynn fremlagde et magtfuldt krav om en Marshallplan for Mellemøsten og Nordafrika (MENA) og nævnte den succesfulde Marshallplan for Europa ved slutningen af Anden Verdenskrig. Han fremførte, at befolkningstilvæksten i MENA-området og spredningen af radikal jihadisme kun kan imødegås gennem et langsigtet perspektiv for økonomisk vækst, og at Marshallplanen tilbyder det bedste eksempel på, hvordan man skal gå frem mod denne trussel.

Læs også: Schiller Instituttets Specialrapport: [Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og det afrikanske kontinent.](#)